

INDEX RERUM.

toris, vel ipsi soli confessori nota, ibi n. 24. Et quid, si igno- rat veritatis per quem dispensat, cum tamen sint vere, an va- leat dispensatio, ibi n. 25. & 26.
Clausula continens monita, & consilia danda a confessore, & eorum omissione videtur, explicatur, l. 8. d. 34. n. 17.
Clausula jubens penitentiam imponi, explicatur, & an sit necessaria confessio ad has dispensationes expediendas five per doctorem, five per religiosum virtute privilegii, l. 8. d. 34. n. 28. 29. 30. Et an differat absolutio in foro conscientie, & in foro penitentiae, ibi n. 29.
Clausula injungens opera, in qua debet confessor commutare votum castitatis, vel religionis, explicatur, l. 8. d. 34. n. 31. usque ad 41. ubi late ea opera explicantur.
Clausula jubens dilanari litteras, & ut alter non proficiat: ex- plicatur, l. 8. d. 34. n. 42.
Clausula legitimations prolis susceptae, & suscipiendae, in solo conscientie foro, qualiter intelligitur, l. 8. d. 34. n. 45. usque 51.
Clausula occultum dicens esse impedimentum, qualiter intelli- gatur, & an dicatur occultum impedimentum irregularitatis, censura quocumque, quando non sunt notoria, nec publica: vel delictum, ex quo oriatur, non est publicum inquantum delictum, vel non situr publice ex eo id impedimentum, vel censuram oritur, l. 8. d. 34. n. 54. & duplici seq. Et quid si delictum ad for- um externum deductum sit, & reus est falsis testibus omnino absolutus, vel a sola infantia, vel delictum est tantum sem- ple probatum, vel inique est ad forum externum delatum, aut parti non est intima accusatio, ibi n. 57. & 58.
Clausula dispensationis in foro conscientiae ad matr. irritum inflan- daum, continens ut contrahentes experiantur an possint conti- nenter cohabitare, vel absque scandalo separari, & ut monentur de prioris consensu nullitate explicatur, l. 8. d. 34. n. 60. 61.
Clausula, gratis ubique, in dispensatione foro conscientiae postea qualiter intelligitur, & an possit penitentiarum compositionem exigere, quae in foro externo solvenda erat, quando in dispensatione foro externi qualitas aliqua tacita est, & inque dispensatio petitur in foro interno, l. 8. d. 34. n. ult.
Clausula dispensationis cum illegitimo, dummodo patrem in- continentem imitator non sit, explicatur, l. 8. d. 34. n. 27.
Clausula defectum dotis continens, vel dotem a viro, vel ab alio suppleam, qualiter intelligitur, l. 8. d. 35. n. 6. & 7.
Clausula continens expediendam esse gratis dispensationem fori externi qualiter intelligitur, l. 8. d. 35. n. 9. usque ad 14.
Clausula injungens Ordinario, ut veritatem precum examinet, qualiter intelligitur, l. 8. d. 35. n. 15.
Clausula, non obstantibus, posita in his dispensationibus fori externi, qualiter deroget decreto Concilii, l. 8. d. 35. n. 17.
Clausula ut iuxta formam Tridentinum celebratur hoc ma- trimonium, qualiter intelligitur, l. 8. d. 35. n. 19. 20.
Clausula prolem legitimam in foro externo, qualiter intelli- gitur, l. 8. d. 35. n. 23.
Clausula dispensationis absque causa concessae, dum sit ex qui- busdam rationalibus causis, vel causa afferentis esse nobiles, vel ex principalioribus qualiter intelligitur, & an ea caute probanda sit, l. 8. d. 35. n. 24. & 25.
Clericus
Clericus percussus inventum cum sponsa de futuro, aut pre- senti, an sit excommunicatus, & referatur Pontifici abso- lutione, l. 1. d. 1. n. 6.
Clericus percussus, quando ratione ignorantiae excusetur ab ex- communicatione, vide Ignorantia.
Clerici audientes comedias, an peccent, l. 9. d. 46. n. 41. 42.
Clericus omnibus recitationem officii, debitam ratione ordinis, & beneficii, an peccet duplici malitia necessario fatenda, l. 9. d. 45. n. 5. & 6.
Clericus conjugatus an amittat beneficia, vide Beneficium.
Clericus conjugatus an eo ipso amittat pensiones, l. 7. d. 44. Et an sit capax pensionis, ibi n. 9.
Clericus conjugatus an sit capax beneficii, l. 7. d. 24. n. 14. & 16.
Clericus, si uxore adulteretur, ibi n. 16.
Clericus conjugatus quibus privilegiis fruatur, & quot condiciones ad id desideretur, l. 7. d. 46. n. 1. & 2. Et quid, si non incurrat biga- miam veram ex contractu matr. ibi n. 3. Et quid, si tempore delicti non erat bigamus, & postea effectus esset, ibi n. 4. Et an opus sit ut omnes vestes tam internas, quam externas deleat clericales, ibi n. 5. Et quae dicenda sint vestes clericales, ibi n. 6. Et quando qua- sio movetur, an vestes sint clericales, vel hic habeat condiciones requisitas, quis iudex debeat id iudicare, & in quo carcere de- beat esse pendente hac lite, ibi n. 7. Et an perdat privilegium anti- cae habitus dimissione, ibi n. 8. Et quid si non deserat totam eo quod capillis careat, ibi n. 9. Et an debeant habitus, & tonsura deserri tempore commissi delicti, & captivae: & quid his post delictum dimittis, ibi n. 10. Et an prae- ter duo privilegia reputetur in omnibus mere laicus, ibi n. 12. Et an perdat privilegia per contra- ctum sponsalia, aut matr. non consummatum, ibi n. 13. Et an possit esse vicarius Episcopi, aut assessor, aut delegatus ad causam spiritualem, & qualiter intelligitur, si vicarius vicarii Episcopi, nomi- netur, ibi n. 14. Et an valeat tempore interdicti interesse divinis, n. 15. Et an fruatur immunitate a gabelis, & quibusvis muneribus facularibus, ibi n. 16. Et an requiratur sententia monitione aliqua ne fruatur privilegio canonico, & fori, non servans requisita, ibi n. 18. & 19. Et an gaudeat in civilibus privilegio fori, n. 21. & 22. Et an possit capi a iudice faculari in causa civilis, ibi n. 23. & 24. Et an perdat privilegia vacans negotiationi, ibi n. 25. & 26. Et an semel dimittens habitum, & post iterum sumens recipere privilegia, ibi n. 27. 28. 29. & an morta- tua uxore, recipere omnia privilegia, ibi n. 30. 31.

Clericus initiatus cum dimissoria capitulo sede vacante, casu quo nequit eas concedere, an ipso facto absque sententia amittat privilegia, l. 1. d. 46. n. 20.
Clericus cum quo dispensatur ad matr. an teneatur ad Horas, l. 8. d. 8. n. 5.
Cogere
Cogere ad sponsalia, quando & quis iudex possit, vide Sponsa- lia implere recusans.
Cognatio carnalis
Cognatio carnalis quid sit, & quatuorplex: quae sit eius linea, gradus sipes, l. 7. d. 50. n. 1. usque ad 3. & eius gradus quibus regulis dignoscatur iure canonico, & civili: & utrius juris computatio servanda sit, ibi n. 4. usque ad 8.
Cognatio carnalis an in recta linea dirimat iure natura matr. inter parentes, & filios, l. 7. d. 51. n. 7. & an possit Deus in hoc dispensare, ibi n. 9. Quid, si soli parentes, & filii extarent, ibi n. 19.
Cognatio carnalis in recta linea ascenduntium, & descenduntium, an in infinitum dirimat matr. l. 7. d. 51. n. 1. Et an in 2. gradu, vel usque ad 4. dirimat iure natura, ibi n. 15. usque ad 30. & an iure Ecclesiastico, usque ad 4. solum gradum, ibi n. 22.
Cognatio carnalis an impediat matr. iure natura, vel divino hodie in gradibus in Levitico interdictis, l. 7. d. 52. n. 4. usque ad 7. & n. 13.
Cognatio carnalis in linea transversa, an aliquo gradu dirimat iure natura matr. l. 7. d. 52. n. 9. usque ad 13.
Cognatio carnalis quo gradu iure antiquo Ecclesiastico dirimeret matr. & quo gradu nunc, l. 7. d. 52. n. 1. usque ad 3.
Cognatio carnalis an obstat matr. quando contrahentes distant inqualiter a communi stirpe, si remotior distet ultra 4. gra- dum, l. 7. d. 53. n. 4. Et quid si alter distet in 1. gradu a stir- pe, alter vero ultra quartum, ibi n. 5.
Cognatio carnalis quae peccat in eius dispensatione explicari, nec subrepticia fit, vide Dispensatio in consanguinitate.
Cognatio legalis
Cognatio legalis quid sit, & quatuorplex, l. 7. d. 62. n. 5. Et an oriatur ex imperfecta adoptione, ibi n. 8. usque ad 10. Et quando impeditur, ac dirimat matr. ibi n. 12. usque ad 16. Et qua- liter hoc impedimentum vim habere cum legibus indictum sit, ibi n. 17. Et an ad hoc sit opus servari in adoptione formam legibus praescriptam, ibi n. 18. Et an cognatio habeat matr. su- perveniens impedit debiti petitionem, ibi n. 19. Et an sponsa- libus superveniens ea dirimat, ibi n. 20. Et an hoc impedi- mentum fit ex solo iure humano, ibi n. 21. Et an infideles, qui cum contrahere, sint conversi ad fidem separandi, ibi n. 23. & 24.
Cognatio legalis quando dicitur, l. 7. d. 63. n. 24. Et an effectus sol- luti adoptione per emancipationem, vel alio modo, ibi n. 24. & quid requiratur ut cesset fraternitas legalis, ibi n. 25.
Cognatio legalis an sit inter adoptantem, & adoptivi parentes, quae impediatur matr. l. 7. d. 63. n. 26. & an filius adoptivus possit ducere filiam legitimam adoptantis mortuo parente: aut eo su- persituro, si alter eorum est emancipatus, ibi n. 27. & an inter fratres adoptivos possit esse matr. ibi n. 28. Et inter duorum fra- trum adoptivorum filios, ibi n. 29. Quid inter filiorum adopti- vum, & filium naturalem legitimam adoptantis: vel filium nat- uralem illegitimam adoptantis cum filia adoptata, ibi n. 30.
Cognatio legalis inter adoptantem, & adoptati descendentes ad quoniam usque gradum matr. impeditur, l. 7. d. 63. n. 13. & tri- plici seq. Et an sit cognatio legalis inter patrem adoptantem, & filium filie adoptatae, ibi n. 35. Et adoptans possit ducere quamvis filiam illegitimam adoptati, ibi n. 36.
Cognatio spiritualis
Cognatio spiritualis quid sit, & an solo iure Ecclesiae inducta sit, l. 7. d. 54. n. 1. & 2. Et an ex Baptismo, & Conbrumatione oriatur impediens, & dirimens subiectiones matr. ibi n. 30. Et an dirimat sponsalia praec. ibi n. 36. Et an ex aliis sacram- entis, ibi n. 6.
Cognatio spiritualis ex catechismo orta, vide Catechismus.
Cognatio spiritualis an oriatur ex confessione, & sit fatenda cir- cumstantia accessus confessoris ad penitentem, l. 7. d. 54. n. 55.
Cognatio spiritualis an extinguatur morte personae, qua media est contracta, l. 7. d. 54. n. 8.
Cognatio spiritualis an oriatur ex Baptismo, vel Confirmatione, quando haec Sacramenta irrita sunt, l. 7. d. 62. n. 5. Et quid, quando baptismus in necessitate collatus est, & iteratur in solemniori in Ecclesia, ibi n. 4. & 5. Et quid, si quis ratione dubii prius Baptismi rebaptizetur, ibi n. 6. Et an contrahatur si quis non- dum integre natus baptizetur, & postea rebaptizetur, ibi n. 7. & 8. Et an contrahatur in solemnitatibus catechismi, quae ad- hibentur in Ecclesia, quando puer est domi baptizatus, ibi n. 1.
Cognatio spiritualis inter quas personas contrahatur attentio iure antiquo, l. 7. d. 54. n. 9. Et quid attentio Trid. ibi n. 10. Et an hoc attentio standatur ab unico conjugate in alium, ibi n. 11. Et an contrahatur in ipsorum patris, ibi n. 12. Et an si conjugati simul alium puerum levant de sacro fonte, preven- tur iure debiti exigendi, ibi n. 13. Et an cognatio spiritualis ante Tridentinum contracta sit modo ablata, vel restricta post Trid. eo modo quo est contracta, ibi n. 14. Et an contra- hant cognationem spirituales compaterintur parentes natu- rales, illegitimi, & adoptivi baptizatae personae, vel confir- matae cum patris ibi n. 16.
Cognatio spiritualis an possit duplici ex parte contrahi, itau- duo possint ad invicem esse patris, l. 7. d. 54. n. 17.
Cognatio spiritualis an contrahatur inter patrem baptizantem in necessitate filium illegitimum, & ipsam concubinam, itau- nequeat inter ipsos consistere matr. l. 7. d. 62. n. 11. & 12.
Cognatio spiritualis an contrahatur a tenente in Baptismo privato l. 7. d. 56.

INDEX RERUM.

l. 7. d. 62. a. n. 31. usque ad fin. Et an contrahatur a baptizante in Baptismo non solemniori, n. 9. & 10.
Cognatio spiritualis, quando plures five aliqui designentur, five non, tangunt baptismum, vel confirmatum, quando inter il- los cum baptizato, vel confirmato, & eorum parentibus con- trahatur, attentio iure antiquo, & Trid. l. 7. d. 57. a. num. 8. usque ad fin. ubi plures casus circa hoc discutuntur. Et an cognatio spiritualis contracta ante Trid. eo quod tetigere plu- res duobus, fit ablata modo, l. 7. d. 57. n. ult.
Cognatio spiritualis an possit contrahi per procuratorem, l. 7. d. 59. n. 2. 3. 4. Et an possit per autium, ibi n. 5. Et quid, si consuetudini habeat, ibi n. 6. Et quid, si procurator ille revocatus, incitus ta- men revocationis, tenuit infansem, ibi n. 8. & 9. Et an possit con- trahi ab universitate mittente procuratorem, ibi n. 7. Et an con- trahatur ab ipso procuratore tenente nomine alterius, ibi n. 10.
Cognatio spiritualis an contrahatur ab heretico baptizante, confir- mante, vel tenente, l. 7. d. 60. n. 8. Et quid ab infideli baptizante, aut tenente ibi a. n. 3. usque ad 9. Quid, si hic sit catholice- nus, n. 8. Et an contrahatur saltem quando postea Baptismus recipit, ibi n. 11. & 12. Et an contrahatur ab infideli si Chri- stianus simul cum alio leve puerum, aut alter leve altero bap- tizante, ibi n. 16. Et an contrahatur ab infideli, quando fi- delis baptizatus, vel confirmatus, vel tenente ejus puerum, ibi n. 13. & 14. Et an ea cognatio convalescat, infideli postea bap- tizato: & tunc non possit inire matr. ibi a. num. 15. ad 17.
Cognatio spiritualis an possit contrahi a non confirmata tenente in Baptismo vel confirmatione, l. 7. d. 60. n. 17. 19. & 20. Et an contrahatur ab Episcopo non confirmante, ibi n. 21.
Cognatio spiritualis an contrahatur a religiosi patris Baptismi vel confirmationis, & an hic peccent manus obduendo, l. 7. d. 60. n. 1.
Cognatio spiritualis, aut contrahatur a patris, an in his cer- taetas desideretur, l. 7. d. 61. n. 2.
Cognatio spiritualis an contrahatur a patris, per solum respon- sionem, vel necessarium sit tenere puerum, dum baptizatur, vel confirmatur, aut eos de sacro fonte suscipere, & qui ta- chus requirantur, & sufficient, l. 7. d. 61. n. 3.
Cognatio spiritualis superveniens matr. an impedit debiti petitionem a conjugate, cum quo contracta est, l. 9. d. 2. n. 26. Et quid si conjugate tenear comminatum filium in catechismo, n. 11.
Cognatio spiritualis an sit difficilis dispensationis, nec solent eo dispensari, l. 8. d. 10. n. 7.
Cognatio spiritualis, quae perat in eius dispensatione explicari, nec subrepticia fit, vide Dispensationes in consanguinitate.
Cognitio
Cognitio judicialis an desideretur, quando aliquid committitur prudentiae, aut conscientiae, vide Clausula, iudicio. Et an desideretur ad dispensandum in denuntiatioibus matrimo- nii, l. 3. d. 8. n. 2. 4.
Cohabitare
Cohabitare an teneatur conjugis, & ea obligatio oriatur ex natura matr. itau- nec pacto tolli possit, l. 9. d. 2. n. 2. usque ad 4. Et an possit mutuo consensu esse separati, ibi n. 5. Et quis iudex possit ad id compellere, vide Iudex. An possit esse diu- tius separati, valeatque concubitus, ibi n. 7. Et quando liceat vi- ro peregrinor proficisci: & an teneatur secum deferre uxorem, ibi n. 7. An possit ratione voti implendi abesse, vide Votum. Et an possit expelli ob dotem non solutam uxore: aut quia ei interdicta est debiti petitio, vide Uxor.
Cohabitate cum leproso conjugis, aut patiente morbum contagio- sum, an teneatur alter conjugis, vide Leprosus, per totum.
Cohabitate cum conjugate furioso, an teneatur alter conjugis: vel id sit causa divortii, l. 10. d. 18. n. 18. & ibi, de ebrio conjugate: & an liceat tunc alteri ad religionem transire, ibi n. 19.
Cohabitate quando non teneatur conjugis, ratione levitiae alte- rius, vide Sævitia.
Cohabitate an teneatur uxor cum viro habente concubinam, l. 10. d. 18. n. 20. Et quid, si ex viro latrocinis, aliisve delictis damnatum immoretur uxori, n. 21.
Commisarius Cruciatas
Commisarius Cruciatas bulla qualitate possit dispensare circa ma- trimonium, vel debiti petitionem, aut prolem legitimam, vide Dispensare.
Commisso quando cessat, vide Delegata potestas.
Commotariatus
Commotariatus an teneatur quando dubitat, an culpa sua com- modatario perierit, vide Dubitans an res sit sua.
Communitas, & Communitas
Communitari qualiter possint vota virtute Bullae, vel Jubilaei, vide Bulla.
Communitari vota per privilegia religionum qualiter possint, vide Dispensare.
Communitari an possit poena pecuniaria debita ex voto poenalit fractione, vel quando a Papa imposta, l. 9. d. 16. num. 14.
Communitatio voti, & iuramentum, vide Votum.
Commodum
Commodum facere, representare, aut audire etiam clericos, quando fit peccatum, l. 9. d. 46. n. 40. 41.
Compensatio
Compensatio an fiat adulterum quoad amissionem dotis, & ob nuptias donationis, itau- adulter conjugis occultus non lucratur, & si post sibi applicata adulteretur, teneatur restituere, l. 10. d. 18. n. 29. ad 31. & d. 9. n. 37. Et an sit compensatio quoad ac- culationem criminalem, itau- viro adultero non liceat accusare adulteram ea d. 8. n. 33. 34. & 36. 45. & 46. Et an fiat pares Thon. Sanchez de Matr. Tom. 1.

quoad hanc accusationem, ibi n. 33. Et quid quoad accusatio- nem civilem, ibi n. 19.
Compensatio adulterorum, an fiat quoad divortium: itau- con- iux postea adulterans teneatur redire ad adulterum dimissum, five sententia divortii lata sit, five non, l. 10. d. 9. n. 24. usque ad 32. Et quid, si potest adulterans negere delictum, vel falsis testibus tu- eatur: & an teneatur illud fateri, ibi n. 33. Et quid, si hic sit jam professus, vel in facris constitutus, vel in minoribus, vel novi- tius, vel voto simplicis castitatis ligatus, & tunc adulteretur: an sit restituendus priori conjugii dimisso ob adulterium, ibi n. 35. Et quid, si adulterium hoc acciderit ante statum mutatum, ibi n. 45. Et an hic postea adulterans possit repetere prius adulteratum ut sibi reconcilietur, ibi n. 36. Et an possit adire accusari de adul- terio ante sententiam perpetrato, ibi n. 35. Alia vide Divortium.
Compensatio an deat inter adulterum carnale conjugis, & spiri- tualis alterius, ut haereticum, quoad divortium, vel inter haereticum utriusque conjugis, l. 10. d. 16.
Compensatio
Compensatio an possit in aliquo casu peti, quando impetratur dispensatio in foro conscientiae, l. 8. d. 34. fin.
Concessum
Concessum an intelligatur, quod concedens de eo interrogatus, verisimiliter concessisset, l. 7. d. 90. n. 10. & 11.
Concessio generalis, vide Dispositio generalis.
Concilium
Concilium ut derogetur, quid exigatur, vide Tridentino Conc. Concilium dicens in aliquo casu non deest Tridentinum, quod opte- retur circa Pontificem, l. 3. d. 35. n. 3.
Concilii constitutio quando dicitur, & quando Pontificis, l. 8. d. 5. a. n. 6. usque ad fin.
Concilium ut derogetur, an sit necessaria specifica mentio, quando in casu speciali contra Concilii decretum dispensatur, l. 8. d. 37. n. 17.
Concilia provincialia incerta in decreto, quam auctoritatem ha- beant, l. 9. d. 13. n. 2. & 5.
Concilium provinciale, an sit superius Archiepiscopo, & alia circa hoc, vide Archiepiscopus.
Concionator
Concionator an semper teneatur veritatem docere, vide Confes- sarius inveniens.
Concubina
Concubina a viro retenta, an praestat causam divertendi, ratio- ne timoris sævitiæ, l. 10. d. 18. n. 10.
Conditio
Conditio dotis solvenda, an remissa censetur, secuta copula post sponsalia, l. 1. d. 26. n. 13.
Conditio obligans ad nuptias, & eas prohibens, & aliae quas vis rejicit, an similiter in conscientie foro rejiciatur: & cap- tiatur legatum, contra expressam testatoris voluntatem, l. 1. d. 95. n. 2. Quid si vir femina promittat, si mihi nuptias, dabo tibi centum, n. 3. Quid si causa sit iusta promittentis, ut ratio- nem juvenutatis, aut nobilitatis, n. 4.
Conditio in donatione ob nuptias ponatur conditio. Si mihi nuptias, n. 5. Valer conditio apposta ab alio, lego tibi, si tale matr. inieris, n. 6. & 7. An possit poni per viam modi, ut Lego Titio, ut Titiam ducat, alias perdat, n. 8. An valeat conditio ducendi feminam de familia, & quid nomine familiae intelligatur, vel consanguineam, vel aliam quae abque dispensatione duci nequit, n. 8. Quid si dicitur conditiones apponantur in legitima, n. 10. Quid si dicitur praecipuum esse de matr. indigno, n. 10. Quid si viduae apponatur con- ditio, ut nubat indigno, n. 12. Quid si virgo gravata, ut nubat aliter Patris consensu, n. 13. Quid si iustus ducere nobilem, prima vice nobilem ducat, n. 13. Quid si viduus ignobilem, vel contra, n. 14. Quid si legeret feminae, si Titio nubat, & noli Titius, qui postea velit, & ipsa noli, an perdat legatum, n. 15. 18. Qui iustus con- traheret, prius noli, & postea velit, an perdat legatum, & si sit mi- nor possit restituere, eod. n. 15. Quid si testator habeat aliquam du- cere, & legatarius iam illam duxerat, & quo tempore expectandus sit, ut conditionem impleat, n. 16. Quid si iustus Bertram ducere, prius aliam ducat, & viduus factus ipsam: vel iustus religionem ingredi, prius ducatur uxorem, & viduus factus ingrediatur, n. 17. Quid si absque culpa iustus contraheret cum Berra deficiat conditio haec mista, quia ipsa non vult, n. 19. Quid si casu deficiat, ut quia obiit ipsa, n. 24. Quid favore alimentorum, ut quia legeretur femina pauperi dote, ut nubat Petro, & ille obiit, vel favore libertatis, vel causa pia, vel conditio est partim imple- ta, n. 25. Quid si apponatur in contractu, vel majoratu, n. 11. Quid si est modus, & quando modi non implementur vitiat dispositionem, n. 25. Quid quando conditio mista deficiat testa- toris facto, ut si leger Ecclesiae, si in ea sepeliatur, & deca- det excommunicatus, n. 26. Quid quando implementum impedi- tur a quodam tertio, n. 27.
Conditio in femina prius alii nubat, an legatarius iustus illam ducere, teneatur eam iam viduam, & volentem, in uxorem accipere, n. 26. Quid si testator dicente, Lego Marie si eam Ti- tius ducat, an debeatur legatum, si per ipsam non flet, n. 21. Quid de legato facto virgini maritandae, quod an possit dari ingredienti religionem, vide Legatum virgini maritandae.
Conditio, ut vir teneatur habitare in certo loco, vel successor majoratus, vide Pactum ut vir.
Conditio non inducitur verba exhortationis testatoris, l. 1. d. 33. n. 28.
Conditio mista pendens a duorum voluntate, quando deficiens extinguit legatum: & quid si sit modus, vide Conditio obli- gans ad nuptias.

INDEX RERUM

Conditionem heredis, vel legati satis est extare tempore successiois, l. 1. d. 33. n. 17. Conditionem semel extitisse, satis est, l. 1. d. 27. n. 17. Conditionem retractus a nuptiis, ut si Titia non nupterit, an in conscientia retractator, & possit illa nubens obtinere legatum, l. 1. d. 24. n. 1. Quid si apponatur in contractibus, & cur conditio impossibilis vincat contractus, & non legata, n. 2. An retractor a legato, & donatore causa mortis conditio retractus a nuptiis, & possit legatarius non obstante conditione vendicare, n. 3. An hoc sit tantum verum casu quo legatarius velit uxorem ducere, n. 4. An valeat talis conditio virginitatis, ut scilicet teneatur non secundo nubere, nec dandum sic legatum abique cautione, n. 5. Quid si legentur alicui centum, si nupterit, & ducenta, si non nupterit, an tamen nubenti debeatur ducenta, n. 6. Et quid si testator disponat, ut casu quo nubit nil sibi decur, con. n. 6. An valeat conditio, si aliquis filios non habuerit, vel si ab eis liberis decesserit, n. 7. Quid si extraneo legentur centum, si Maria non nupterit, & iustus sit ea illi restitueret, n. 8. Quid si legatarius non nupterit, & iustus sit ea illi restitueret, n. 9. Quid si pater, tutor, curator, amicus, vel extraneo aliquid legentur, si Titia non nupterit, n. 10. Quid de conditione averteat a religiosis in grege, ut si Titia non fuerit religiosa, n. 11. An si legentur mille alicui si ducat uxorem, & centum, si religionem ingrediatur, conferatur illa mille religionem ingrediens, n. 12. & 13. An licet minus legare religionem ingrediens, vel adicere conditionem, nec clericus succedat in majori, & a religiosis, n. 14. An valeat legatum factum alicui, si religiosus, aut sacerdos sit, vel si continenter, aut castus, & honeste vivat, n. 15. Et an consequatur legatum sine factum, qui ingrediatur religionem, & possit restitui, n. 16. & 17. Quid si prius ducat uxorem, & post hanc religiosus sit, n. 18. Quid de conditione maritandi arbitratu alienis, vel consensu, n. 19. An omnino retractor ea conditio, n. 20. Quid si legato ultra legatum pater gravet filium non ducat uxorem abique matris, vel propinqui consensu, n. 21. Quid de conditione, ut non ducatur sine patris consensu, n. 22. Quid si violanti pacillum relinquantur legatum, fidei commissi patris illam duxerit, n. 23. Quid si ducatur, de consilio alienis, n. 24. & 25. Quid imporet consilium, & consensus: & quid in eventu mortis, vel distantie sit tunc faciendum, vide Consilium, & consensus. Quid si sit conditio, si Titia non nupterit, habeat post mortem suam centum, vel post aliam tempus, n. 28. Quid de conditione non nubendi adiecta vidua, n. 29. Quid si corrupta est, vel vidua, que matr. non consummavit, n. 30. Quid si vidua, n. 31. Quid si vidua arbitratur alicui nubat, & ille nolit arbitrari, vel male arbitratur, n. 32. Quid si apponatur conditio non ducendi uxorem impotentibus, ut eunuchis, n. 33. Quid favore causa pie, vel libertatis, n. 34. Quid quando viduitas est limitata quoad tempus, & personam, n. 35. Quid de conditione non nubendi intra certum, vel incertum tempus, vel ante viginti quinquaginta annos, n. 36. Quid de legato Titia si nupta non erit, n. 37. Quid si de nubat in certo oppido, n. 38. Quid si ne nubat certis personis, n. 39. Quid si de nubat dependentibus a Mauris, vel Iudaeis, n. 40. Quid si apponatur conditio, ut nubat nobili, n. 40. ubi ad satis fit nobilitas ex linea patris, vel ex privilegio, & quae diligenter adhibenda sit, quando datur legatum, si hereditaria Titia non nupterit, non vero in postioris, & vice contra, vel matr. non consummavit, vel fuit nullam, n. 42.
Conditio an imporet formam, & an ablativus absolutus formam imporet, l. 3. d. 2. 2. Conditio negativa est perfecta, l. 1. d. 24. n. 1.
Conditio que tacite inest non reddit actum conditionalem, l. 1. d. 67. n. 3. & quando fiat, vide Expressio.
Conditio mentis relictam ali operari in contractibus, l. 1. d. 67. n. 1.
Conditio, que modis omnia, vide Actus an vincitur.
Conditionem esse modum, que faciant, vide dictio, Dummodo, & quando faciat expressio eius, quod inest iure communi, vide Expressio eius.
Conditio retinendi proprium, an adverteatur substantie professionis, & eam terere, l. 5. d. 9. n. 14.
Conditio que admittitur in matr. vel ab eo reicitur similiter in sponsalibus admittitur, vel reicitur, l. 5. d. 1. n. 1. Quot plures possit aliquid adici matr. n. 2. Quot conditionum genera possit apponi, n. 3. Quando constat de intentione apponentis conditionem, illi standum est in conscientia: in dubio autem huius intentionis statatur presumptioni fore externi, & quando est presumptio juris, transferuntur onas probandi in adversarium n. 4. Qualiter matr. conditioem recipiat, cum si factus legitimus, n. 5.
Conditiones generales, que tacite inest, non suspendunt matr. ut contraheatur si vixerit, si tu consensit, n. 6. Quid de hac conditione, si Deo, & Ecclesie placuerit, n. 9. 10. 11. 12. Quid de conditione intrinseca, que necessario inest, ut si non es consanguineus, n. 13. An sit excommunicatus contrahens cum consanguineis, hac conditione, si non es consanguineus, n. 4.
Conditio necessaria ventura, si Sol tras optetur, an suspendat matr. l. 5. d. 1. n. 2. Quid si contrahentes credebant esse contingentem, n. 3. Quid si conditio in se necessaria est respectu nostri incerta, n. 4. Quid si habeat diem incertum, ut si Traxu morietur, n. 5. Quid si non apponatur tanquam conditio, sed ut temporis praeteritio, & quando hoc contingit, an id fit cum quis dicit, contraham tecum si pater meus morietur, n. 6. Quid si conditio non fit necessaria secundum ordinem naturae, sed ex suppositione, si Antichristus natus erit, n. 7.
Conditio impossibilis, an reicitur a matr. illudq; legitimum maneat, l. 5. tota d. 3. An conditio impossibilis reputata possibilis a contrahentibus, reicitur, n. 8. An hac reputata possibilis vincat matr. vel suspendat, n. 9. Quid si imprudenter existimata est possibilis, n. 10. An desideretur scientia decreti factuents con-

ditionem impossibilis haberi non adiecta, n. 2. Et an in utroque conjugis desideretur scientia, n. 11.
Conditio impossibilis apposta de praesenti, aut praeterito, an reicitur a matr. l. 5. d. 4. n. 3. Quid de conditione impossibili per naturam, n. 5. Quid si partim est possibilis, partim impossibilis, eod. n. 2. Quid si conditio fit de jure impossibilis, d. 4. 7. Quid si reicitur in tempus futurum, ut si aliquando libet matr. inter consanguineos, n. 8. Quid si est dubium, an sit impossibilis, n. 8. An incurrit excommunicationem contrahens sub conditione, si licet consanguineam ducere, n. 10. Quid de conditione de facto impossibili, n. 12. 13. 14. Quid de conditione per accidens impossibili, ut ex lapsu temporis, ut si contraxit nuptus, contrahat tecum si es virgo, n. 15. 16. Quid de hac conditione, si filia viri calu quo nunquam nata fit, n. 18. Quid de conditione impossibili contra matr. libitaniam: ut contraheatur si beris Angelus, si venias ad exequias meas, si non ascenderit Capitolium, n. 19.
Conditio, si es virgo, contraheatur, est valida, l. 5. d. 4. n. 17.
Conditio si Pontifex, aut princeps dispensaverit, an sit impossibilis, & quomodo alia a principis voluntate pendens, l. 5. d. 5. n. 5. & 15. An nomine huius principis intelligatur solus supremus, n. 31.
An obliget promissio matr. sub tali conditione, eod. d. 5. a. n. 2. ad 7. & a. n. 11. ad 13. Quid si impedimentum non sit dirimens an solus Pontifex in eo dispenset, n. 23. X. 40. Quid si Episcopus possit in eo dispensare, n. 21. An pater sit qui habet conditionem contrahentis, n. 8. & 16. Quid si alius sit obligens ad alios contractus, sub conditione pendente a voluntate principis, & sub pena, n. 9. & 26. Quid de legato, vel majoratus sub conditione, vide Legatum cujus conditio. Quid si non est promissum ea conditio, si Pontifex dispensaverit, ead. d. 5. a. n. 2. ad 7. & 25. Quid si matr. de praesenti fit initum inter sic impedientes, sub ea conditione, si Pontifex dispensaverit, n. 14. Quid si fecerit contra legem gratia conjugii sint, n. 15.
An obliget talis promissio, ut vera sponsalia, vel si promittat infideli matr. si convertatur, n. 22. 23. An sit conditio generalis tacite inest, & si contraxerit in dubio, n. 24. An licet talibus, & Episcopo inter hos sit contrahentes, vide Sponsalia sub conditione.
Conditio, si patri placuerit, an in dubio sit de praesenti, aut de futuro, l. 5. d. 7. n. 4.
An huiusmodi matr. quando ea conditio est de praesenti, aut praeterito, sit valida, impleta, licet contrahentes ignorent implementum, n. 2. Quid si crederent patri displicere, n. 3. An satis fit virtute placuisse patri, vel ut modo placeat, n. 4. Quid si tunc displiceat, aut post placeat, n. 5. Quid si conditio sit de praeterito, & aliquando placuit, & aliquando non, n. 6. Quid si pater taceat, vel oblitus sit, n. 7. Quid si conditio sit de futuro, & pater prior dissentiat, & post consentiat, n. 8. 9. Quid si tunc pater taceat, n. 11. 11. & 13. Quid si pater tunc decesserit, n. 15. ad 19. An oporteat conditionem verificari coram Parocho, & testibus, n. 20.
Conditio honesta de praesenti aut praeterito non suspendit matr. l. 5. d. 6. n. 1. Si est de futuro, suspendit, n. 2. Si est intervallo adiciatur matr. jam initio non suspendit, n. 4. An conditio honesta non relata in arbitrium alterius suspendat, ut si tanquam duxerit desideret, videaturque ab eodem per copulam, n. 5. & 6. An suspendat quando refertur in aliosque extranei arbitrium, n. 7. An sub conditione celebrans matr. vel sponsalia, vel quicumque contractum, possit ante adventum conditionis restituere, n. 9.
Conditio honesta, quae in dicitur matr. an vincatur parum impleta conditione absque tota copulatione, l. 5. d. 5. n. 3. ad 7. An fit opus contrahentes scire esse impletam conditionem, n. 6. Quid si contractus sit in habilis, & inerte matr. sub tali ditione si Pontifex dispensaverit, an sit matr. abique oportet in ea adhiberi dispensationem, n. 6. 9. & 10. Quid si aliquis duxerit materem de praesenti sub conditione honesta, & ea impleta fuerit, utrum uxorem matr. praevaleat, n. 11. 12. 13. 14. & 15. Quid si conditio utriusque non simul implicatur, n. 16. Quid quando cum utraque fuerint contracta sponsalia, & ambae conditiones, simul vel successive impleantur, n. 17. 18. Quid quando contrahatur coram Parocho, & testibus sub conditione de futuro, an impleta conditione sit opus coram eis contrahere, n. 20. Quid si matr. fit de praesenti sub conditione de futuro, an post Tridendum fiat valida impleta conditione, n. 21. & 22. An oporteat conditionem impleri coram parocho, & testibus, n. 23. & 24. An necessarium sit, ut videant parochus, & testes dispensationem, quae contrahatur consanguineis, & mandatum procuratoris, n. 24. Quid si pendente ea conditione se cognoscant affectu uxorio, n. 25.
Conditio apposta in promissione matr. infideli, si convertatur, vide Conditio, si Pontifex.
Conditio an sit impleta coram parocho, & testibus, ut valeat matr. vide Conditio honesta contractum.
Conditio contraria substantia matr. aut eius bonis illud vitiat, l. 5. d. 3. n. 3. Id est de jure naturalis, n. 4. Quid si non adverteatur praesenti matr. sed alii, n. 5. Quid si talis conditio sit de praesenti, aut praeterito, n. 6. & 2. Quid si per eam conditionem non intendatur principaliter aliquid contra eam substantiam, n. 8. Quid si adiciatur suspensive, & non in modo obligatorie, n. 9. Quid si conditio illa contraria fit impossibilis, n. 10. Quid de hac conditione, si te adulterandam tradideris, n. 11. Quid de hac, si prolem neces, oculus, aut manus privet, n. 12. Quid de hac, si prolem abijcet, & alienam exponamus, n. 13.
Conditio contraria substantia quando est honesta, ut si ambo servemus castitatem, an vitiet matr. l. 5. d. 1. n. 2. Quid de hac, si vocat nec te petierim, nec reddiderim, n. 2. Quid de hac, si nunquam peres, n. 4. Quid de pacto non cohabitandi, vel certis diebus abstinendi a copula, n. 5. Quid de conditione, ut liceat ante, vel post consummationem ingredi religionem, n. 6. Quid de conditione, que iure communi, vel consuetudine, est, vel ut teneatur uterque, aut alter religionem ingredi, n. 6.

Con-

INDEX RERUM

Conditio, ut alter conjux non teneatur reddere, quoties alter non licet exigere, an vincit matr. l. 5. d. 11. n. 1. & 2. Quid de conditione, ut conjugi liceat debitum negare, quoties alter caret iure iustitiae ad petendum, n. 3.
Conditio ut infideli possint dare libellum repudi sui lege permittitur, an irritet matr. l. 5. d. 2. n. 2. & 3. Quid de conditione, ut eis liceat iura legem suam pluralitas uxorum, n. 4. Quid si amplexu retineant propositum dandi libellum repudi, n. 5.
Conditio contraria substantia apposta ab altero loco contrahente an vincit, l. 5. d. 13. a. n. 1. ad 3.
Conditio vincit an reicitur a matr. l. 5. d. 15. n. 1. 2. 3. 4. Quid quando est de praesenti, aut praeterito, n. 5. Quid quando ex conjecturis colligitur contraria voluntas, n. 6. An oporteat utrumque contrahentem nolle conditionem esse turpem, & reiici, n. 7.
Conditio, si mecum concubieris, an reicitur a matr. l. 5. d. 16. n. 1. 2. & 3. Quid de hac, si permittit coitum, n. 4. Quid de his, si te virginem habueris, si in primo coitu mihi placearis, n. 5. 6. 7. & 8. Quid si aliquis dicat, contraheatur tecum, vel dabo tibi centum, si mecum cuaberis, & an per copulam videatur recessum a conditione, n. 9.
Conditiones impertinentes an reiciuntur a matr. l. 5. d. 8. n. 2. & 3. Quid de his, si non coeas, coeas, feditate insigni notata, & pulchra, bene moderata, n. 2. 3.
Conditio adiecta sponsalibus quando est turpis, vel impossibilis, an ea vincit, vel reicitur, l. 5. d. 17. n. 1. & 2. Quid si fit contraria substantiae matr. eodem, l. 5. d. 14. num. 1. & 3.
Conditio naturalis.
Conditioa sponsalia. Vide Sponsalia conditionalia.
Conditioa contraclus. Vide Contractus conditionalia.
Condonatio adulteri, aut alterius iniuriam, quando cessatur facta per actus familiaritatis. Vide Adulterium.
Confere.
Confere ut teneatur filius vestes illi aut suae uxori donatas a parentibus. Vide Vestes pretiosae, & quotidianae.
Confessarius.
Confessarius inveniens matr. impedimentum, an teneatur admonere, l. 1. d. 38. n. 2. & seq. Quid quando penitens credit aliquid esse mortale quod non est, n. 4. Quid si conjux credens bona fide valeat matr. neget debitum, an confessarius officio impedimenti possit dicere, ut reddat debitum, n. 8. An possit dicere illum esse verum conjugem, eod. n. 8. Quid si ea ignorantia sit circa jus naturae, n. 9. Quid si sit in damnatione proximi, ut in usura, vel rei alienae detentione, n. 10. Quid si penitens fuisse per monitionem, at medium fit difficile, periculumque adfit scandalum, aut infamiam, n. 10. An possit confessarius in aliud tempus differre hanc monitionem, & si consilium pulsavit monitionem, n. 11. An teneatur admonere, quando est pater, & alius admonet, n. 13. Quid si penitens interroget, vel scrupulum formet, n. 14. Quid si sit scandalum, vel sequatur damnatione publicum, n. 15. Quid si speretur forte, ut post proficiat, n. 16. Quid si confessarius possit probare impedimentum, n. 17. Quid si ipse non profertur proveniat ex penitentis malitia, n. 18. Quid si in concubitus publicis, n. 19.
Confessarius an possit Episcopus exponere in Abbatum dioecesis. Vide Ordinarius censeatur.
Confessarii delegati, an possint extra dioecem audire confessiones, l. 3. d. 34. n. 1. 2.
Confessarius an debeat admonere penitentem habentem impedimentum affirmatis cognationis spiritualibus ad petendum debitum, si ipse ignorat, l. 9. d. 27. n. 10.
Confessarius habens rem cum poenitente, an teneatur hanc circumstantiam fati, l. 7. tota d. 55.
Confessarius Episcopi, an possit ipsam absolvere, & eam ipso dispensare in omnibus, in quibus potest Episcopus cum subditis, etiam in casibus oculis Episcopo concessis per Tridentinum, l. 2. d. 6. 6. de reform. l. 8. d. 3. n. 3.
Confessarius quando non legitimum prolem, ut sibi concessum erat in dispensatione matrimonii pro foro conscientie, vide Dispensare.
Confessarius, & parochi an possint dispensare in jejuniis, vel eleo carnium, observatione sistorum, ac votis, l. 8. d. 91. n. 10. 17.
Confessarius cui committitur dispensatio in foro conscientie, si declaravit dispensationem esse validam, aut subspectum, an possit retractare sententiam: vel possit alius confessarius adiri: vel possit dividi dispensatio, ut alius dispense, & alius legitime prolem, l. 8. d. 25. num. 40. Et an morte concedens, expiret commissio illi facta. Vide Delegata potestas.
Confessarius circa omnia, que debet facere in expedienda dispensatione sibi commissa in foro conscientie: vide Clausula.
Confessarius occulte revocatus, vel cujus licentia est irrita ob vitium occultum, an est eligibilis per bullam, l. 8. d. 34. n. 14.
Confessio, & confessoria.
Confessio utriusque sponsi impedimento, satis est ad sponsalia etiam jurata dirimenda, l. 1. d. 75. n. 2. Sufficiet etiam confessio sponis optata celebrari matr. n. 3. Non autem reculant, n. 1. & 4. Et an probet confessio alterius dicentis se accessisse ad Sponsam, nec desorale. Vide Credoendum an sit sponsus. Et quid si uterque fateatur. Vide ibidem.
Confessio conjugum facti consensus, vel impedimenti. Vide Certitudo nullitatis, & probatio ad dissolutionem.
Confessio delicti cum circumstantia excusante, qualiter valeat, l. 15. n. 9. & 10.
Confessio dicit recepte de qua constat, facta per virum, an censetur donatio facta uxori, quando simul sit causa honoris, l. 6. d. 9. n. 2. Quid si fiat ante matr. & constet de animo donandi, an valeat, vel morte confirmetur, n. 3. Quid si fiat matr. nec

Them. Sanchez de Matr. Tom. 1.

constet de animo donandi, n. 4. Quid si fiat constante matr. an censetur facta animo donandi, n. 5. An confirmetur morte viro, possitque revocari, n. 6. Quid in casibus in quibus valet donatio inter conjuges, an possit hac donatio presumpsa revocari, n. 7. Quid si facta viro ignobiliori, aut inferiori, n. 8. An referat esse elapsum post exceptionem non numerata pecunia, n. 9. An talis donatio presumpsa firmetur iuramento, & praesidat creditoribus, & censetur donatio, quando vir fateatur se dotem ab extraneo recepisse, n. 9. Quid quando duo sunt ante matr. promissa, & eorum constate fateatur vir se eam recepisse, n. 10.
Confessio facta Parocho putativo, vel excommunicato. Vide Titulo legitimo carens.
Confessionis secretum an obliget, quando alicui sub confessionis sigillo committitur. Vide Denuntiari impedimenta.
Confessionium sigillum an violet confessor, qui ex confessionis scientia ducatur ad externum regimen, ut ad negandum suffragium, & deponendum ab officio, l. 3. d. 16. a. n. 4. Quid si ipse penitentem extra confessionem manifestet peccatum, n. 3. An teneatur Sacerdos uti scientia confessionis ad denegandum indigno suffragium, Eucharistiam, ordines, n. 6. & 7. An eligens hunc indignum incurrat penas juris, n. 6. Qualiter Parochus, vel ordinatus se debeat habere scientem in confessione impedimentum ordinum, matr. vel indignitatem ad Eucharistiam, a. n. 8. ad 13. An possit repellere talem calum petentem, num. 14. An possit tunc occulte monere, & teneatur, n. 15. & 16.
Confessio an possit audiri ex ratihabitione: vide Licentia sacerdoti concessa.
Confessio vagorum, cui debeat fieri. Vide Vagi an dicantur.
Confessio an sit necessaria promittenda matri. a constituto in peccato mortali, l. 7. d. 9. n. 14.
Confessio an sit necessaria promittenda ad expedienda dispensationes fore conscientie, etiam per privilegia regularium. Vide Clausula.
Confessio an sit necessaria ad commutanda vota, vel absolvendam a reservatis, virtute bullae, vel jubilee, l. 8. d. 15. n. 25. Et quid virtute privilegiorum religionis, l. 8. d. 16. num. 11.
Confessio conjugis impotentis, allegantis se post matr. alias feminas cognovisse, an satis fit ad divortium: & si minor, an possit contra illam confessionem restitui, l. 7. d. 31. a. n. 15.
Confessione actoris an possit reus uti in suam commodum, quando allegata per eum contradicant illi confessioni, l. 7. d. 112. n. 16.
Confessio conjugis an sufficiat prober adulterium ad divortium etiam si tendat contra professionem religionis, lib. 10. d. 12. n. 49. & seq.
Confirmatio.
Confirmatio praesentis, an possit fieri extra dioecem. Vide Insuper praesentis.
Confessura.
Conjugalitatem duabus concurrentibus vincit potentior, l. 6. d. 37. n. 26.
Conjectura dissentis. Vide Dissensus conjectura.
Conjuges.
Conjuges contrahentes in morali. Vide Matrimonium quem in matrimonium.
Conjuges obtinentes dispensationem, nam possint interrogari an se cognoverint. Vide Impedimentum manifestare.
Conjux uter debeat prius interrogari, l. 2. d. 21. n. 12.
Conjuges volentes consummare, nec denuntiationes facere. Vide Matrimonium consummare.
Conjugatus, & conjux.
Conjugatus qualiter possit ad religionem transfere. Vide religio, n. 13. Qualiter possit ad ordines. Vide Ordo. Et qualiter ad Episcopatum. Vide Episcopatus. Et qualiter ad Cardinalatum: vide Cardinalis.
Conjugatus clericus. Vide Clericus conjugatus.
Conjux innocens an possit adulterium invitum reconciliare sibi, sine status sit mutatus, five non, l. 10. tota d. 10.
Conjux adulter an priveret co ipso jure debiti exigendi: & quid si falsis probationibus teneatur, etiam quoad dotem, l. 10. d. 12. n. 8.
Conjux, ut possit negare debitum, vel propria auctoritate divertere, qualem notitiam adulteri alterius conjugis debeat habere, l. 10. d. 12. a. n. 39. ulque ad 50.
Conjux suspicatus adulterium uxoris, an possit ipsam observare, aut illi offerre occasionem, ut ipsam deprehendat, vel cum ipsa pacisci, ut convincat amano villam castitatem tentanti, ut ipsum deprehendat, l. 10. d. 12. n. 52. 53. & 54.
Conjux diversus a conjuge adultero, an possit eligere, petere, & non redire: & quando per copulam, vel alios familiaritatis actus censetur remittere. Vide Adulterium.
Conjux transfers ad secundas nuptias, qualiter teneatur filius prioris matris bona restituere. Vide Filius.
Conjux petens matr. dissolvi ratione impotentis, an teneatur speciem impotentis, aut causam allegare, l. 7. d. 108. n. 20.
Conjux impotens an possit proclamare adversus matr. l. 7. tota disp. 114.
Conjux, vide debitum, divortium, maritus, restitutio, tactus, vir, uxor.
Consensus.
Consensus tacitus ex quibus actibus inducatur in sponsalibus. Vide Sponsalia quam ratem, & ibi, an opus fit nosse priora fuisse nulla.
Consensus, & consilium. Vide Consilium, & consensus.
Consensus ad matr. an ita requiratur, ut potentia Dea absoluta nequeat abique consensu, l. 2. d. 26. n. 1. 2. 3. & 5. An fauerit inter primos parentes abique illorum consensu, n. 4.
C

C 37

INDEX RERUM.

Consensus in matrimon. an ita sit necessarius, ut in republica Eccl...
Consensus matrimonialis, quod sit obsequium, l. 2. d. 28. num. 2. 3.
Qualiter virgo in copulam consentit, n. 4. An sit de...
Consensus verbis, vel signis an externa signa sint sola conditio sine...

Consensus in matrimon. an ita sit necessarius, ut in republica Eccl...
Consensus matrimonialis, quod sit obsequium, l. 2. d. 28. num. 2. 3.
Qualiter virgo in copulam consentit, n. 4. An sit de...
Consensus verbis, vel signis an externa signa sint sola conditio sine...

INDEX RERUM.

Crimen machinationis mortis alterius conjugis, quando dirimat...
Criminialis actio quando praesudicet civili, vel econtra, l. 10. d. 9. n. 19.
Culpa sua nemini prodesse debet, nec ex ea debet commodum...
Cultus disparitas qualiter dissolvat matr. vide Infidelis.

vel confanguineum sponsi post matr. ratum, & nondum con...
Debitum an possit petere cognoscens affinem sui conjugis, vel...
Debitum an petere possit, qui cum impedimento quocumque tantum...
Debitum an petere possit, nec ex ea debet commodum...
Cultus disparitas qualiter dissolvat matr. vide Infidelis.

INDEX RERUM.

Debitum petere, aut reddere an liceat, si nec per aspectum, nec alio modo potest probari impotentia viri in foro externo; ut dirimatur matrimonium, l. 7. d. 102. n. 12. Debitum petere, aut reddere an liceat, quando mulier virgo, aut arcta remittit incisionem, ut medicamina, quibus potest iudicio medicorum reddi apta viro, l. 6. d. 93. n. 26. Debitum petere, aut reddere, five priori coniugi, five posteriori, quando liceat conjugibus separatis ratione impotentiae, quando deprehenditur postea alterum fornicatum, aut ad alias nuptias transisse. Vide Impotentia. Debitum dum solvitur, an teneatur vir ad feminis emissionem, vel qualis culpa sit ante emissionem, si retrahere, five uxor seminat, five non, l. 9. d. 9. a. t. usque ad 7. & n. 9. Et quid ubi aliquis impervenerit, vel hostis, vel alias esse vitæ periculum, an possit vir se retrahere, etiam cum effusionis extra vas periculo, ibi n. 6. Et quid, quando duo fornicantur, an possit quis se retrahere ante emissionem, quando jam femina feminavit, postquam hæc five vi, five sponte cognita se retrahere, ne semen recipiat, aut retineat, ibi n. 7. Debitum tempore menstrui petere, an liceat, l. 9. d. 23. a. n. 1. usque ad 11. Et quid quando vir fluxum feminis paritur, ibi n. 9. Et an liceat tunc reddere, ibi a. n. 11. usque in finem. Debitum petere, vel reddere tempore prægationis an liceat, l. 9. d. 22. a. n. 1. usque ad 7. Et quid, post partum ante purificationem, ibi n. 8. usque ad 12. Quid dum puer lactatur, ibi a. n. 13. usque ad finem. Debitum petere, aut reddere, an liceat, ubi dubitatur de valore matris, vel si pendet, vel alteri contritus ejus nullitas, l. 9. d. 25. n. 6. Debitum petere, vel reddere tempore excommunicationis alicuius, vel utriusque conjugis an liceat, & reliqua participatio tam in divinis, quam humanis l. 9. tota d. 14. Debitum petere, vel reddere in loco publico an liceat, l. 9. d. 14. n. 1. Et quid de tactibus, n. 1. Debitum petere, vel reddere in loco sacro, & qualis sit locus sacer, an liceat, l. 16. d. 15. a. n. 2. ubi etiam agitur de tactibus. Debitum an liceat petere, & reddere post nuptiam conjugum pactum, etiam juramento firmatum, de non petendo, nec reddendo, l. 9. d. 37. n. 20. Debitum petere, vel reddere priori beneficium ante matr. consummationem, vel tempore seriarum, quo interdicitur benedictiones, vel ante ipsas Ecclesie benedictiones: vel ante præmissas denunciations, quando dispensatum est ne præmittantur, qualis culpa sit, l. 9. d. 12. n. 1. & l. 7. d. 7. n. 21. & duplici seq. Debitum petere, vel reddere, diebus feriatis, vel rogationum, vel jejuniorum, an liceat, & quid, si sit in contemptum dieti festi, & quando dicitur talis contemptus, l. 9. tota d. 12. Debitum petere, vel reddere ante, vel post Eucharistiam assumptionem, quando fit culpa, l. 9. tota d. 13. Declaratoria litteræ, que impediunt fore, quando in dispensatione conjugum solus gradus remotior facta est mentio, explicatur late, l. 8. d. 24. a. n. 23. usque ad 33. Decretum quam auctoritatem habeat, quoad testimonia sanctorum, conciliorum provincialium, aut legum in eo inserta, l. 9. d. 12. n. 2. 3. Delectatio in cogitatione alicuius personæ, tempore concubitus conjugalis, quando fit mortalis, l. 4. d. 17. n. 6. Delectatio quando dicitur venerea, l. 4. d. 46. n. 5. Delectatio mortalis in actu conjugali alicuius conjugis, an liceat, l. 8. d. 44. a. n. 3. usque ad 7. Et quid, si sit pollutionis periculum, eo l. 9. d. 43. n. 39. Et quid, si distillat sequatur, ea d. 45. n. 41. Delectatio mortalis, an liceat conjugibus, quando ratione voti, aut affinitatis, aut dubii de valore matr. aut alia de causa non licet copula, l. 9. d. 44. n. 19. & seq. Delectatio in sponsis de copula futura, vel in viduis de præterita, vel sub conditione, si persona illa esset coniugis, an liceat, l. 9. tota d. 47. Delegare, delegata potestas, & delegatus. Delegare an possit Episcopus, que sibi non iure ordinario, sed urgenti necessitatis ratione competant. Vide Episcopus an possit delegare. An possit causas matrimoniales, & dispensationem in denunciationibus matr. Vide Dispensare in denunciationibus. Delegare, an possit in casu industria eligitur, idque contingat, cum dicitur in commissione: Tuo iudicio, tuæ prudentiæ. Vide Clausula tuo iudicio. Delegare ordinarius potest, non autem delegatum nisi principis supremi, l. 2. d. 51. n. 1. Delegatus ad universitatem causarum reputatur ordinarius, & potest subdelegare, n. 2. An possit solum unam, aut alteram subdelegare, n. 3. Quis dicitur delegatus ad universitatem causarum: & quis ad generalitatem causarum: & an possit subdelegare, n. 4. An possit quicumque delegatus subdelegare ex facultate ordinarii delegantis, n. 5. & 6. An ordinarius possit delegare, quæ sibi specialiter lege conceduntur, n. 1. An satis sit licentia tacita Ordinarii, ut delegatus subdeleget, & quando hæc contingat, n. 7. An possit Ordinarius concedere delegato, ut nomine suo subdeleget, n. 8. An possit delegatus subdelegare cum subdelegandi potestate, instar Ordinarii, n. 9. An delegatus inferioris principis ad unam causam, possit articulum illius subdelegare, n. 10. An Ordinarius possit totam suam jurisdictionem alteri committere,

& parochus inconsulto Episcopo vicecuram instituire, n. 2. An Parochi proprietarii possint dare alteri facultatem assistendi matr. cum facultate subdelegandi, n. 2. An non proprietarii possint alteri Sacerdoti licentiam assistendi matr. concedere, n. 13. Quid, si ad breve tempus ab Episcopo, vel Parocho proprietario instituantur, n. 14. An Parochi non proprietarii possint ad breve tempus vicecuram instituire, n. 15. An delegatus a parochio non proprietario, possit alii licentiam assistendi matr. concedere, n. 16. An Parochi non proprietarii possint dare licentiam assistendi matr. cum facultate subdelegandi hanc licentiam, n. 17. An possit duo delegati sic dicere. Ex nunc concessimus licentiam illi Sacerdoti, quem tu elegeris, n. 18. Quando parochus præfens assumit Vicarium, an possit hæc delegare, n. 19. Quid si Episcopus, aut eius Vicarius committat Sacerdoti, ut recipiat informationem, & testes de aliquorum capacitate ad matr. & eos capaces repositos, matr. conjugat, an possit hæc Sacerdos delegare, n. 29. Quid de Sacerdote, cui parochus delegat, ut assistat alicui matr. vel omnibus matrimoniis parochie, n. 21. Delegata potestas est odiosa, nec extendenda de casu ad casum, lib. 3. d. 39. n. 9. Delegata jurisdictione voluntaria, an possit extra territorium exerceri, l. 9. d. 15. n. 12. 3. 4. Delegati gesta an valeant dum mors delegantis ignoratur: vel delegans non potest delegare, & erat communis error, vel est revocatus, & ignoratur. Vide Titulo legitimo carens. Delegati revocationem necesse sit ipsi intimari, l. 3. d. 30. n. 11. 13. Delegatus quando possit subdelegare, & quando fit delegatus ad universitatem vel generalitatem causarum. Vide Delegete ordinarius. Delegare an possit Episcopus dispensationem, quam in casu speciali ratione solus concessit tibi concedere potest, l. 8. d. 6. n. 20. Delegare an possit officiali Episcopi dispensationem sibi commissam a Pontifice, vel receptionem testium, l. 8. d. 7. fin. Delegata potestas an sit, cum committitur aliquid in Tridentino, vel alibi Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, vel dicit Pontifex: Auctoritate nostra hoc fac, l. 8. d. 2. n. 10. Delegata potestas Episcopis, an transeat in capitulum sede vacante, l. 8. d. 2. n. 10. Delegata potestas a superiori, an possit ab eo easque superiori revocari, l. 8. d. 23. n. 9. Delegata potestas ad dispensandum, aliudve faciendum, quando cesset morte ejus, qui delegatur, & quando cessatur facta nomine personæ delegati, & quando nomine eius dignitatis, & qualiter in dubio revocari facta, l. 8. d. 2. n. 1. usque ad 21. Et an commissio facta legato, Vicario Episcopi, capituli, abbati, aut canonico transita ad successorem, ibi a. n. 8. usque ad 12. Et quid, quando commissarius nundum ministerium, aut arbitrium, ibi n. 14. Quid quando non moritur delegatus, sed eius officium cessat, aut ad aliam dignitatem transierit, ibi a. n. 22. usque ad 28. Delegata potestas quando cesset morte delegantis re integra, five litteræ a Sede Apostolica dimanantes, dimanent per modum legis vel contractus, five etiam continent jurisdictionem ordinariam, l. 8. d. 2. n. 1. usque ad 8. Quando dicitur res integra, five in litteris gratis, five iustitiis, five una dispensatione, aut causa, five pluribus commissis, ibi n. 8. usque ad 28. Quid de potestate delegata ad litteras iustitiæ, an perest morte concedentis, vel officii cessatione, ibi a. n. 30. usque ad 44. An valeant gesta dum ignoratur delegantis mors: & quid, si delegans, vel Episcopus sit excommunicatus, an valeant gesta per delegatum, vel Vicarium, ibi n. 31. Quid, si delegatus subdeleget, an morte delegati viro ordinario, aut morte ordinarii vivo delegato, cesset iudicium subdelegati, ibi a. n. 36. usque ad 38. Et an si expiret potestas hæc delegata ab ipso iure, aut ex consensu partium possit delegatus ille procedere, ibi n. 39. & duplici seq. Quid, si ea jurisdictione delegata accepta gratia jam facta, vel committatur nomine dignitatis delegantis, vel sit potestas conservatorum, n. 43. & 44. Quid de præceptis superiorum, ibi n. 47. Quid de gratis concessis ad beneficiam personæ, vel dignitatis, vel utriusque, & quando cessatur tibi concessa, ibi a. n. 48. usque ad 63. Quid, si gratia concedatur donec concedens aliquid fecerit, vel donec revocavit, vel donec aliquid ordinari, nec ante mortem id fecerit, nec revocavit, nec aliquid ordinari, ibi n. 54. Et an gratia concessa ad concedentis beneficiam expiret eo extincto officio, excommunicato, suspenso, aut facto furioso, ibi n. 59. & duplici sequenti. Et an gratia absolute concessa expiret morte concedentis re integra, five sit facta, five facienda, n. 64. usque ad 70. Et quid de gratis sic concessis a legato, vel Vicario, ibi n. 84. Quid de licentia audiendi confessiones, ibi a. n. 71. usque ad 3. Quid de licentia eligendi Confessores, ibi a. n. 74. ad 77. Quid de licentia celebrandi in privato Oratorio prædicandi, aut faciendi alias prohibita, & non referendi, dispensandi, testandi, & licentias aliorum superiorum, ac litteras dimissorias ad ordines, ibi a. n. 76. usque ad 85. Quid de commissioibus dispensandi factis in foro conscientie Confessorio, vel in foro externo Ordinario, an expirent morte concedentis re integra, ibi a. n. 86. usque in finem. Et an expirent omnes hæc facultates, & quando dispensatio non dum est scripta, eodem l. 8. tota d. 29. Delegata potestas circa commutationem, dispensationemve voto-

INDEX RERUM.

rum: an extendatur ad iuramenta etiam concurrenti vinculo utroque, & potestas in eis dispensandi extendatur ad commutandum, l. 8. d. 2. a. n. 14. usque ad 25. Delegatus an valide rem gerat, dum ignoratur mors delegantis, qui re integra, obiit, l. 8. d. 28. n. 31. Delegatus Pontificali ejusque legati, ut quis possit esse, an requiratur in eo dignitas tempore quo delegationis litteræ imperantur, an tempore quo illi præsentantur, aut potius utraque, l. 8. d. 27. n. 28. Qualis sit hæc dignitas. Vide Dignitas. Deliberatio. Deliberatio qualis desideratur ad sponsalia, votum, & promissionem. Vide Promissio deliberata. Delictum alicuius non debet operari immunitatem, l. 1. d. 55. n. 6. Demonstratio in matr. apposta, & causa, an illud vitiet, quando adversatur ejus substantiæ, vel suspendatur, l. 5. d. 19. n. 1. & 2. Quid si demonstratio opponatur per modum conditionis, n. 3. Quid de modo, a. n. 4. ad 10. Denuntiatio. Denuntiatio. Denuntiare impedienda occulta matrimonii an teneatur, quæ novit, l. 9. d. 13. n. 1. & 2. Quando sit præmittenda correctio fraternalis, & dicatur non esse spem emendæ, n. 3. Quando incipiat terminus denunciationis faciendæ, n. 3. Quid si ex impediendo detractione sequatur scandalum, n. 4. Quid si impediendo conficius acceptis sub sigillo tamen confessionis, & genefico, vel in confessione annua solum hoc dicendo, & an hoc secretum obliget strictius quam naturale, n. 6. Quid quando aliquis solum audivit impedimentum, n. 7. Quid si novit contrahentes impetrate dispensationem pro solo conscientiarum, n. 8. An ipsimet contrahentes interrogati, teneatur impedimentum manifestare. Vide Impedimentum manifestare. Denunciations matr. an sint de ejus essentia, l. 3. d. 5. n. 1. & 3. An sit mortale eas omittente, n. 5. & 6. Quid unam omittente, n. 7. Quid si non fiant in utriusque sponsi Parochia: vel non tribus festis continuis, n. 8. An debeant fieri in parochia utriusque, contrahentis, l. 3. d. 6. n. 1. 2. 4. An a proprio utriusque Parocho debeant fieri, ea d. 6. n. 7. An in parochia ubi conjuges diutius habitaverunt, n. 6. An in moderna parochia sit necesse fieri, & quid si in antiqua jam non habitabant contiguum, n. 7. An debeant fieri tribus festis continuis, & inter ipsa debeat esse intervallum, n. 8. Quid si una denunciatio fiat ex Ordinarii dispensatione, an debeat factum celebrari matr. n. 8. An debeant fieri inter missarum solemnia, n. 9. An possit fieri die non festiva concurrente magna multi-tudine, n. 10. Denunciatio matrimonii, dispensatio. Vide Dispensare in denunciationibus, & ibi, de cognitione causæ ad dispensandum, & quid quando Episcopus non vult dispensare. Vide Dispensationem negans. Denunciations nolentes facere, nec consummare. Vide Matrim. consummare. Denunciations in matrimonio an possint metu mortis omitti. Vide Dispensationem negans. Denunciatioibus non præmissis, matrimonium consummare. Vide Matrim. consummare. Denuntiare an teneatur, qui novenerit impedimentum, ac in eo pro solo conscientiarum foro dispensatum, l. 8. d. 14. n. 44. Denunciations an repetenda sint, quando is factis matr. differtur, vel si matrimonium in quo sint factæ, fiat irritum, & instauratur in foro externo, l. 8. d. 33. n. 20. Dicere, & dictio. Dicere nemo presumitur, qui in corde non habet, l. 3. d. 15. n. 9. Dictio, quam, præter, nisi. Vide Verba negativa. Dictio Omnino, quid importet, l. 1. d. 32. n. 6. Dictio ad affirmativa, Sed, At, Hispanè pro, quid importet, l. 6. d. 22. n. 18. Dictiones implicative quid importent, l. 2. d. 30. n. 6. & l. 6. d. 14. n. 21. Dictio, Deinde, quid importet, l. 3. d. 7. n. 17. Dictio, Alius, quid importet, l. 3. d. 30. n. 2. & 3. Dictio, Dammodo, vel, Hac conditione ut, an constituat conditionem, vel modum, l. 3. d. 13. n. 2. Dictio, Proflus. Vide Proflus. Dictio, Nullatenus. Vide Nullatenus. Dictio taxativa qualiter non excludat casus similes, l. 7. d. 41. n. 6. Dictio, Quilibet & quicumque, quid importet, & an comprehendat etiam personas inhabiles, l. 1. d. 37. n. 31. & 32. Dictio, Penitus, & dictio, Nullus, an importet ipso iure, l. 8. d. 21. n. 75. & 76. Dies. Dies bissextus pro uno computatur, l. 2. d. 2. n. 17. Vide Bissexus. Dies in favoribus, an satis sit incepta, l. 2. d. 24. n. 22. Dies termini an computetur in termino, l. 2. d. 24. n. 16. l. 7. disp. 37. num. 2. Dies quot habeat mensis, Vide Mensis ubi fit mentio. Dieta. Dieta quid sit, l. 8. d. 16. n. 1. Dignitas. Dignitas quo tempore requiritur in delegato Pontificis, ejusque legati. Vide Delegatus. Thom. Sanchez de Matrim. Tom. 1.

Dignitatem requisitam, ut possit esse delegati Pontificis, ejusque legati, an habeat capitulum sede vacante, ejusque Vicarius, aut Vicarius Episcopi nondum consecrati, & Abbatum ac aliorum habentium jurisdictionem quasi Episcopalem, lib. 8. d. 87. a. n. 32. usque ad 35. Dignus. Dignus trahit ad se minus dignum, l. 3. g. 29. n. 8. Dimissoria. Dimissoria litteræ ad ordines an expirent obitu concedentis, l. 8. d. 18. num. 83. Diocesanus. Diocesani nomine quis comprehendatur. Vide Vicarius generalis. Disparitas. Disparitas contrahentium, an sit conjectura disensus. Vide Disensus conjectura. Disparitas cultus an matrimonium impediatur. Vide Infidelis. Dissuadere, Dispensatio, & Dispensandi potestas. Dispensare an possit Pontifex in sponsalibus. Vide Papa an possit. An possit Episcopus. Vide Episcopus an possit. An possit in matr. rato, vel consummato. Vide Papa in matr. consummato. Dispensare in quibus possit Episcopus. Vide Episcopus. Dispensare an possit habens privilegium dispensandi in Episcopi casibus, quando Episcopus conceditur ratione solius necessitatis, l. 2. d. 40. n. 9. Dispensare an possit Vicarius Episcopi in matrimonii impedimento, vel in aliis quibus potest Episcopus, l. 2. d. 40. n. 12. Et quid de denunciationibus matrimonii. Vide Dispensare in denunciationibus. Dispensare debens in consanguinitate, an possit rogare de copula occultata. Vide Impedimentum manifestare. Dispensare ut possit Episcopus, qualis habitatio in eius diocesi requiratur. Vide Habitatio qualis. Dispensare in denunciationibus matr. attento jure antiquo, an possit Episcopus, l. 3. d. 7. n. 3. & 2. Quid attento Tridentino, n. 3. Quid de habentibus jurisdictionem Episcopalem: & magistro Scholario Salmatino, n. 3. An possit Episcopus breviter, vel prolongare tempus denunciationum, num. 5. An possit dispensare, ne fiant diebus festis, n. 6. An possit Episcopus alterius sponsi cum utroque dispensare, n. 7. An possit Vicarius Episcopi generalis in illis dispensare, n. 9. & 10. Quid de Vicario Joannis, n. 11. Quid de Vicario Joanne, n. 12. Quid si Episcopus sibi reservari hæc dispensationem, n. 13. An possit parochus in illis dispensare, n. 15. 16. & 17. Si dispenset, an possit iniuri, n. 17. An possit Episcopus delegare hæc dispensandi facultatem, n. 18. 19. 20. & ibi, an possit delegare causas matrimoniales. An possit Vicarius Episcopi delegare, n. 21. Dispensatio in matrimonii, denunciationibus exigit iustum causam sub mortali, l. 3. d. 8. n. 1. & 2. An desideretur judicialis cognitio causæ, n. 3. & 5. An dispensatio in lege superioris alicui commissa, exigat causæ cognitionem, n. 3. juncto n. 7. An hæc causæ cognitio, & dispensatio possint fieri absque ordine, & figura iudicii, & testibus non jurantibus, nec receptis in forma iudicii, n. 5. An possit hæc informatio causæ, & dispensatio, & institutio, & confirmatio præsentari a patrono, fieri extra diocesim, n. 6. Quid si lis orta esset circa ius matrimonii, vel institutionem, vel quoties in causa voluntarie jurisdictionis emergit aliqua causæ probatio, n. 6. Quid distet inter informationem ad dispensandum in foro conscientie judiciali, quando hæc non existit iudicalem causæ cognitionem, n. 2. Quæ sint causæ iustæ. Vide Causa iusta dispensandi. An sit mortale, quando dispensatione obrepta ne præmittantur denunciations, consummatur matrimonium iis non præmissis. Vide Matrim. consummare. Dispensationem negans Episcopus in denunciationibus, vel in alia re, quando adest iusta causa, an peccet, l. 3. d. 10. a. n. 2. ad 6. An sit acceptio personarum dispensare cum uno, & non cum alio concurrentibus eidem causis, n. 2. & 7. An possit ei cum quo dispensat imponere pecuniarium mulctam: & similiter dum dispensat in aliis rebus, n. 8. 9. & 10. An sit præceptum imponere elemosynam dum dispensat utaliquis pſcetur diebus festis, n. 11. juncto n. 8. An possit appellari, si nolit Episcopus dispensare, in denunciationibus, vel quoties aliquid committitur præsentia, & iudicio, a. n. 12. ad 14. An superior ad quem appellatur, teneatur dispensare, n. 22. An si neget iuste dispensationem, vel non sit aditus ad ipsum, possit matr. omittis denunciationibus celebrari, a. n. 25. ad 30. Quid si aliquis distulit matr. ad quod teneatur, & non potest abluere donec implet, an possit omitti denunciations, n. 28. An parochus eas omittens timore mortis, peccet, n. 31. Dispensatio quando exigat causæ cognitionem iudicalem. Vide Dispensatio in matrimonii denunciationibus. Dispensationem an teneatur procurare in casu culpa eventum impedimentum ne sponsalia periculantur, l. 1. d. 56. n. 4. Dispensatio, an semper contineat aliquid iure communi non concessum, l. 2. d. 37. n. 15. Dispensatio quando continet, ut dispensetur in matrimonio, quo

INDEX RERUM.

iterum publice servata forma Tridentina celebratur. Vide matrimonium initium coram Parocho. Dispensationem an inducat dissimulatio principis, l. 2. d. 38. nu. 12. Dispensationem habens pro solo conscientia foro, an teneatur rogatus detegere impedimentum. Vide impedimentum manifestare. An qui dispensationis huius conscius fuerit, teneatur impedimentum detegere. Vide Denuntiare impedimenta. Quid de Parocho, vel ordinario illam sciente, vel si is coram ordinario, aut notario fuerit impedimentum, & dispensationem, vel an mat. cum ea dispensatione contractum, sit in foro externo impedimentum proficere pro foro externo. Vide Parochus impedimentum. Dispensatio an possit ignorari a tempore concessionis, & post sit revocari. Vide Gratia ignorantia. Dispensationis spe an careant inuentis mat. in validum ignorantem, omnia denuntiationibus, non tamen quando sunt impedimentum consanguinitatis, sed quodvis aliud fuerit, l. 3. d. 42. n. 7. Et vide infra circa hoc. cod. l. 3. d. 35. n. 2. & 3. Dispensationes in quibus allegatur non inveniri virum cui femina digne nubat, qualiter intelligantur, l. 4. d. 36. n. 27. Dispensationis potestas quis teneatur facere, & illam procurare. Vide Expenses dispensationum. Dispensationem qua contrahunt consanguinei, an sit opus ut rideant Parochus & testes. Vide Conditione honesta contractum. Dispensandi potestas quando delegat morte, aut cessatione officii delegantur vel delegari. Vide Delegata potestas. Dispensandi potestas an sit licita Episcopo circa beneficia, an restringatur ad simplicitatem, l. 9. d. 1. n. 8. Dispensandi potestas an sit licita interpretanda, & ad quos casus extendatur, l. 8. d. 2. a. n. 1. usque ad 6. Et an extendatur ad casum de quo est dubium, an extendatur, ibi n. 9. Dispensandi potestas concessa in l. 17. l. 24. c. 6. de ref. Episcopis, an sit otiosa, nec aucto ab imperio Episcopis l. 8. d. 1. n. 12. Dispensandi potestas, vel communitatis circa vota, vel iuramenta. Vide Delegata potestas, & hic supra. Dispensandi potestas in quodam casu eo tacito, timore ne facultas denegetur, an sit subreptitia, l. 8. d. 21. n. 24. Dispensandi potestas in aliquo gradu, an comprehendat eam, licet is sit duplex ex parte, vel conjunctus sit alius inferior; & an potens dispensare in 2. gradibus, vel altero consanguinitatis, & altero affinitatis possit, quando ambo gradus in eodem reperiantur, l. 8. d. 24. n. 9. & 10. Et an potestas dispensandi in gradu consanguinitatis, extendatur ad eundem affinitatis, ibi n. 19. Et an potestas dispensandi in affinitate, includat potestatem dispensandi in publica honestate simul concepti, licet sit ex matrimonio rato, ibi n. 41. Et an dispensandi potestas in aliquo consanguinitatis, vel affinitatis includat nuptias, nempe, quando contrahentes distant inaequaliter a sibi, ibi n. 34. Dispensare an possit Pontifex in iure divino absoluto naturali, loquendo de propria dispensatione, & quando dispensat in iure divino naturali pendente a propria voluntate, an sit vera dispensatio, vel tantum declaratio, l. 8. d. 6. a. n. 1. usque ad 7. & n. 13. Dispensare an possit Papa in voto solemnium ordinis sacri, aut professionis, & quo pacto exagret, l. 8. d. 1. n. 8. Et an si dispenset abique causa, valeat matrimonium, nec peccet in volentes petendo debitum, ibi n. 4. & 10. Et quis dispenset ut postea petat debitum, ibi n. 10. Dispensare an possit Papa ut mat. ad tempus incurrat, l. 8. d. 8. n. 9. Dispensare an possit Papa in impedimentis iure divino, & naturali dirimentibus matrimonium, l. 8. d. 6. n. 11. 12. Dispensare in impedimentis iure humano dirimentibus matrimonium, an sit solius Pontificis, l. 8. d. 6. n. 14. usque ad 17. Et in specialis in quibus impedimentis possit dispensare, explicatur ibi n. 22. Et an possit dispensare in arte ad mat. requisita, l. 7. d. 104. n. 11. Et an possit dispensare ut fidelis cum infideli contrahat, eo l. 7. d. 11. nu. 10. Dispensare an possit Papa in radice matrimonii, itaut legitime prolem habitam quoad temporalia, & spiritualia, penade ac si ex legitimo mat. orta esset, & quando censetur sic dispensare, & an alias possit directe legitimize quoad temporalia; & an princeps secularis possit hoc modo dispensare in mat. radice, l. 8. d. 7. a. n. 2. usque ad 11. Dispensare an possit Papa in matrimonio rato, vel tempore infidelitatis consummatio, l. 8. d. 6. n. 23. Dispensare an possit Papa in pluralitate uxorum, l. 7. d. 80. n. 9. Dispensare an possit Papa in irregularitate bigamia, vide Bigamia. Dispensare an liceat Papa in cognatione spirituali, l. 8. d. 13. n. 7. Dispensare an liceat Papa, vel Princeps supremus, vel quicumque inferiores admittentes ad actum iure prohibitum, vel illum fieri punientes, l. 8. d. 1. n. 4. Dispensare secum an possit Papa, Princeps secularis, vel prelati alii, aut quicumque habentes potestatem delegatam dispensandi, vel possint committere Confessario ut cum eis dispenset, lib. 8. d. 7. Dispensare an possit legatus a latere circa impedimenta matrimonium dirimentia, l. 8. d. 6. n. 14. usque ad 17. Et an habeat majorem facultatem quoad dispensandum in sua provincia, quam Episcopi in sua diocesi, l. 8. d. 9. n. 23. Et an valide dispenset abique causa in casibus sibi commissis, eodem l. 8. d. 18. n. 5. Et an possit secum, vel censetur dispensare admitendo ad actum, vel illum patiend. Vide hic supra. Dispensare an possit Episcopus in impedimentis dirimentibus matrimonium, in casu magis necessitatis; & sit ejus facultas in

hoc amplius quam commissarii cruciata, l. 8. d. 6. n. 14. & 15. Et quid extra casum tamen necessitatis, ibi a. n. 14. usque ad 17. Dispensare an possit Episcopus in impedimento cuius est imperata dispensatio subreptitia, l. 8. d. 6. n. 21. Dispensare an possit Episcopus quando impedimentum est dubium; & an tunc sit necessaria dispensatio, l. 8. d. 6. n. 18. Dispensare an possit Episcopus virtute Tridentini, l. 24. cap. 5. de matr. ut ii qui bona fide contraxerunt mat. irritum; iterum incurrat, l. 8. d. 6. n. 19. Dispensare an possit Episcopus in impedimentis impedientibus matrimonium, l. 7. d. 17. a. n. 10. usque ad 15. Dispensare an aliquando possit Episcopus in votis absolutis castitatis, & religionis, & alius reservatis, & non nubendi, & assumptionis ordinis sacri l. 8. d. 1. ubi late explicatur hanc vota, & quando reservata sint vel materia in quam ea commutatur. Dispensare an possit Episcopus in votis penalibus & conditionalibus castitatis, & religionis, & alius reservatis; & quid dicitur conditionalia, & que penalia, l. 8. d. 1. tota d. 10. Dispensare an possit Episcopus in votis castitatis emissis post matrimonium, l. 8. d. 11. per totam. Dispensare an possit Episcopus in votis castitatis ad petendum debitum, l. 8. d. 9. n. 3. Et quid cum conjugato abique uxoris licentia initio, ibi n. 4. Et quid cum vocente castitatem animo impediendi religionem, qui nondum consummavit, vel priori honesti, vel si alter adulteretur, vel si fuit vorum religiosis, ibi n. 6. Et quid si hanc vota post mat. emissa sint, l. 8. d. 11. Dispensare in omnibus votis an possit Episcopus seclusa reservatione, l. 8. d. 9. n. 3. Dispensare an possit Episcopus circa iuramenta castitatis, & religionis, l. 8. d. 1. n. 13. Et an iuramentum semper continet implicitum votum, ibi n. 9. Et an concessio omnibus iuramentis, & votis, prater vota castitatis & religionis, vel omnibus votis, nulla exceptio facta, censetur concessio iuramenta religionis, & castitatis, ibi n. 6. & 7. Dispensare an possit Episcopus in cognatione spirituali, & affinitate ad petendum debitum, l. 8. d. 12. a. n. 10. usque ad fin. Dispensare an possit Episcopus in votis noviorum, five ante ingressum, five postea illa emiserunt, l. 9. d. 39. n. 44. Dispensare an possit Episcopus in arte ad matrimonium requisita, l. 7. d. 104. n. 11. Dispensare an possit Episcopus, cum dispensatio committitur a Pontifice officiali diocesi, l. 8. d. 27. n. 30. & 31. ubi quid, si qui prius erat officialis, seu Vicarius Episcopi, factus sit Episcopus ejusdem diocesis. Dispensare an possit Episcopus, ut conjugatus habeat beneficium, l. 7. d. 42. n. 17. & 18. Dispensare an possit Episcopus, ut beneficium nuptiales contrahatur tempore prohibita, l. 7. d. 9. n. 6. Dispensare an possit Episcopus in lege Papae, vel Concilii, quando in ea conceditur dispensatio, nec explicatur cur l. 8. d. 7. n. 1. usque ad 6. Et quando fit constitutio Papae, quoadvove Concilii, & ibi a. n. 6. usque in finem. Dispensare an possit Episcopus in aliqua bigamia. Vide Bigamia. Dispensare an possit Episcopus in retentione beneficii cum illo qui est eo privandus, & si alter illud impetrant a Pontifice, si vacante, l. 7. d. 43. n. 2. Dispensare an possit Episcopus attento iure antiquo, ut plures adhiberentur patrum in Baptismo, vel Confirmatione, l. 7. d. 57. n. 3. Et quid attento Tridentino, ibi n. 7. Dispensare an possit Episcopus cum familiaribus triennali in interdictis, vel natalium defectu, l. 8. d. 11. n. 25. Dispensare an possit Episcopus, vel alii Praelati in voto, in lege propria, vel superioris, imponendo multam aliquam pecuniariam, l. 8. d. 14. n. 1. & 2. Dispensare an possit Episcopus, & alii Praelati, quando est res in qua possunt dispensare, & prius adendum Pontifex est, five concesserit dispensationem, five denegarit, five denegare solitus sit, l. 8. d. 14. a. n. 3. usque ad 9. Et quid, si denegavit Episcopus, & remisit ad Pontificem, an possit postea Episcopus, postquam ille se Pontifex presentaverit, dispensare, ibi n. 8. Et an tunc si casus dicitur occultus, nec deductus ad forum contentiosum, ibi n. 9. Dispensare an possit Episcopus nondum consecratus in casibus occultis concessis per l. 14. l. 24. de reform. c. 6. l. 8. d. 3. a. n. 1. Et an capitulum sede vacante id possit, ibi n. 10. Et quid de Abbatibus, & aliis habentibus jurisdictionem quasi Episcopalem, & an subditi horum possint ad Episcopum consurgere circa hoc casus; & an ea potestas sit otiosa, & retrinenda, & competat Episcopo ante Tridentinum, ibi n. 12. Et an superiores religionis id possint, ibi n. 13. Et quando dicitur casus occultus, vide Clausula. Dispensare, an possit Episcopus, & quicumque alii dispensare potentes iure ordinario, vel ex privilegio, in votis, in poena pecuniaria iam ex voti fractione debita, vel a Papa imposta, l. 8. d. 16. a. n. 1. dispensare qualiter possit Episcopus in lege propria, etiam jurata, & a Papa confirmata, & quando contractum transivit, l. 8. d. 17. a. n. 7. usque ad 31. Et qualiter possit in leg. Synodi provincialis, vide Archiepiscopus. Dispensare Episcopus, vide supra. Dispensare an possit capitulum sede vacante, & in quibus, vide Capitulum.

Et

INDEX RERUM.

Et an possit dispensare, quando dispensatio committitur officiali diocetano, vel Episcopali, l. 8. d. 27. n. 33. Dispensare qualiter possint Abbates, & alii habentes jurisdictionem quasi Episcopalem. Vide Abbas, & alia hic supra. Dispensare qualiter possit Vicarius Episcopi, aut capituli sede vacante, aut Abbatum, & aliorum Praelatorum habentium jurisdictionem quasi Episcopalem, quando Pontifex committit dispensationem expediendam officiali Episcopali, aut diocesi, l. 7. d. 27. a. n. 29. usque in fin. Et an sit idem Vicarius Episcopi, & officialis, ibi n. 29. Et an haec commissa dispensatio possit per Episcopum expediri, vel per ipsum Vicarium amotum ab officio, vel tactum Episcopum ejusdem diocesis, ibi n. 30. & 31. Et an has dispensationes possint expedire, & esse delegati Pontificis Vicarius capituli, & habentium jurisdictionem quasi Episcopalem, vel ipsi metropolitani, vel Vicarius Episcopi nondum consecrati, ibi a. n. 32. usque ad n. 37. Et quid, si duos Vicarii, an possit alteruter adiri, & si alteri sit rescriptum presentatum, possit impleri, vel alter corrigere sententiam, postquam decesserit declaravit dispensationem esse subreptitam, aut validam, ibi a. n. 35. usque ad 39. Et an possit rescriptum divini, ut alter dispense in impedimento, alter vero legitime prolem, ibi n. 38. Et an hae procedant etiam in confessorio, cui committitur a sacra Penitentia dispensatio expedienda in foro conscientiae, ibi n. 45. Et an possit vicarius removeri ab Episcopo, ne impediat has dispensationes, & possit eas expedire substitutus ab Episcopo, vel ab ipso vicario, & an possit vicarius hoc delegare, ibi a. n. 41. usque in finem. Et an commissio hae facta vicario transeat ad successorem eo mortuo, vel amoto ab officio, ibi n. 8. & 10. Et an hae commissio dispensandi in impedimentis mat. censentur factae nomine Pontificis, aut nomine Sacri, lib. 8. d. 13. n. 45. & 46. Et an hoc mandatum dispensandi sit dispensatio, eo l. 8. d. 30. n. 12. Et an in aliis possint ibi vicarii dispensare eo l. 8. d. 6. n. 20. Dispensare communitarius Cruciatum, an possit in affinitate consurgente ex copula fornicaria, ut incurrat matrimonium, vel incurrat infamitatem, & legitime prolem suscipiam, & suscipiendam, & qualiter hae legitimae intelligantur, vel si oblitus est legitimitate, possit alias communitarius, vel idemmet postea id enecere, l. 8. d. 6. n. 25. usque ad 16. Et qualiter debeat dispensare non adhibitis testibus, ibi n. 27. Et an possit dispensare ad petendum debitum in affinitate, aut cognatione spirituali, l. 8. d. 13. n. 13. Dispensare an possit parochi, & confessorii, vide Confessorius. Dispensare qualiter debeat confessorius quando ipse committit dispensationem sacra penitentiarum, & qualiter debeat habere circa legitimandum prolem, vide Clausula, Confessorius, & hic supra. Dispensare prelati religionis in votis noviorum, an possint, five ea in saeculo, five in religione emiserunt; an potius id sit solius Episcopi, l. 9. d. 29. n. 44. Dispensare prelati religionum, vide supra. Dispensare religio per sua privilegia, an possint in impedimentis dirimentibus apud Iudaeos, l. 8. d. 6. n. 28. Et qualiter intelligatur privilegium Soc. Iesu ad dispensandum, ut permaneat in mat. prius inito in gradibus iure humano interdictis, quando tempore infidelitatis contraxerunt, ibi n. 29. Et circa quos vota, vel iuramenta possint dispensare, cave commutare, eodem l. 8. d. 16. n. 1. & 2. Et quid possit circa dispensationem ad petendum debitum in voto castitatis, vel religionis, & in affinitate, ac cognatione spirituali, d. 11. a. n. 3. usque ad 9. Et an hae facultas intelligantur cum solis subditis Episcopi diocesis in qua sunt, ibi n. 10. Et an necesse debeat esse in confessione, ibi n. 11. Et an possit dispensare, vel commutare, quavis petitis impetrante prius aliam dispensationem a Pontifice, vel Pontifex denegare sit solitus, aut aditus denegarit, vel religiosus obviavit dispensari, sed recesserit ad Pontificem, vel non Pontificem tantum in opera certa commutare, eodem l. 8. d. 16. n. 7. Dispensatio quid sit, & in quo differt ab interpretatione, abrogatione, derogatione, & irritatione, & privilegio, l. 8. d. 1. n. 1. & 2. Dispensatio, an sit late interpretanda, an stricte cum omnibus suis limitationibus, & amplificationibus, l. 8. d. 1. a. n. 3. usque in fin. Et quid de dispensatione in causa mat. an sit favorabilis, & extendenda, ibi n. 30. Et quid de dispensandi potestate, vide hic supra. Dispensandi potestas, dispensatio cum illegitimo ordine, an sit ad omnes ordines, ut sit capax beneficii; & quid, quando est dispensatio totalis, l. 8. d. 1. a. n. 26. a. n. 28. Dispensatio ad plura beneficia, an extendatur ad non residendum, & in defectu atatis ad curatum, an extendatur non recipiendos ordines tempore praesentis; & ad non residendum, an extendatur ad recipiendos fructus l. 8. d. 1. n. 19. & 30. Dispensatio cum Episcopo ut consecrationem differat, an extendatur ut retinet beneficia; & dispensatio cum canonico ad facerem ordinem ante legitimum statem recipiendam, an extendatur, ut vocem habeat in capitulo, l. 8. d. 1. n. 3. & 24. Dispensatio, five licentia ad testandum, an extendatur ad codicillos, vel donationem causa mortis, & ut faciat covalere testamentum ante factum; nec statim primo testamento confecto, l. 8. d. 1. a. n. 9. & n. 7. & 18. & h. 38. Dispensatio, five licentia ad edenda ora, an extendatur ad lacticia, & dispensatio five licentia ad edenda carnis, an extendatur late ad lacticia, l. 8. d. 1. n. ultimo.

Dispensatio, five licentia ad ordines ab alieno Episcopo accipiendos, an extendatur ut cum accipiente dispensetur in irregularitate, & aliis impedimentis, l. 8. d. 1. n. 25. Dispensatio, an admittat argumentum a majori ad minus, l. 8. d. 1. a. n. 37. usque in finem. Dispensatio quando est dubium, an extendatur ad aliquem casum, an extendatur tunc ad eam, l. 8. d. 1. n. 9. Dispensatio, an sit necessaria quoties est iuratum impedimentum, l. 8. d. 6. n. 18. Dispensatio voti, an sit subreptitia tacito iuramento, vel iuramenti tacito voto, vel si falso dicitur votum, cum sit iuramentum, vel e contra; vel si falso affirmetur effectum uti cum vinculum, cum sit utrumque l. 8. d. 2. n. 24. Et quid, si non fiat mentio cum repetitione ejusdem voti, aut iuramenti, ibi n. 25. Et que alia sint explicanda in voti dispensatione, d. 2. n. 24. Dispensatio quando vincitur ex taciturnitate veri, aut expressione falsi, & generaliter de omni scriptis gratias, vel iustitiae, l. 8. d. 1. n. 2. Et quid dicitur inter obreptionem, & subreptionem in his rescriptis, ibi n. 2. Et an rescripta gratias, vel iustitiae subreptia reddant iure ipso nulla; & quid, si utrumque contineant, ibi n. 3. usque ad 7. Et an idem sit de gratis ab ordinario per subreptionem obtentis, ibi n. 24. Quid quando exprimitur falsum, cuius vera expressio faciliorem redderet dispensationem; & quando censetur qualitas illa falsa esse praesens causa demonstrationis; & quando causa transactionis, ibi n. 35. & 36. Et quid quando vinculum, in quo dispensandum est, sub dubio proponitur, cum tamen sit certum, ibi n. 40. Quid si una causa sola narratur, & ea sit falsa; vel plures, & quaedam sunt verae, & quaedam falsae, ibi a. n. 41. usque ad 44. Quid si Papa dispenset cum consanguineis, allegata falso copula, & iactura famae mulieris, vera, ibi n. 46. Et an clausula, motu proprio, supplet subreptionem in tacenda veritate, aut falsitate, exprimens, ibi a. n. 36. usque ad 37. Et an hae taciturnitas veri, aut expressio falsi in una rescripti parte, aut dispensationis contingens, vitiet totam, an solum partem in qua contingit, five per ignorantiam, five per malitiam, five per contrariam culpam contra relationem partis accidit, ibi a. n. 37. usque in finem. Et quas poenas incurrat curialis, vel sollicitator, hanc facultatem committens, ibi n. 58. Dispensatio in qua erratur in nomine, vel diocesi eius cum quo dispensatur, an sit irrita, l. 8. d. 21. n. 37. & duplici sequenti. Dispensatio in consanguinitate, affinitate, publica honestate, cognatione spirituali, an ut sic valide exigit explicari gradum, & si sit duplex titulo talis conjunctio, sit utrique explicandum, l. 8. d. 24. a. n. 1. usque ad 6. Et quid, si affinitas contracta sit ex pluribus fornicationibus cum eadem persona, etiam septuaginta copulas, postquam Pontifex, aut ordinarius, vel confessor dispensaverit, ibi n. 7. & 8. Et an quando inaequalitas gradus oritur ex parte feminae, quod sit amita viri, sit id explicandum in dispensatione consanguinitatis, affinitatis, & publica honestatis, & an distantia gradus sit in linea recta, ibi n. 13. 13. & 14. Et an sit explicandum, an cognatio spiritualis filii, paternitas, vel compaternitas, & ex quo Sacramento, & ex qua affectione contracta sit, ibi n. 15. Et an sit explicandum, nam publica honestas sit ex mat. rato, ibi n. 16. Et in affinitate concurrente cum publica honestate, an sit utriusque impedimenti mentio facienda; & an affinitas sit ex copula licita vel illicita, ibi a. n. 36. usque ad 40. Et an valeat dispensatio si erratur in gradu, etiam ex ignorantia, errore communi, narrato superiori gradu, cum sit inferior, vel e contra, vel majori impedimento, cum sit minus alterius speciei, ibi a. n. 17. usque ad 20. Et an quando consanguinitas, vel affinitas distant inaequaliter a sibi, sufficiat gradus remotioris mentio; & explicatur late littere declaratorias, ibi a. n. 23. usque ad 35. Et dispensatio in his impedimentis, quae petat explicari, declaratur late tota ca. d. 24. Dispensatio, an valeat, si ferretur in gradu, vel impedim. vide supra. Dispensatio mat. in consanguineos, vel affines, cognatos spiritualiter, vel habentes aliud impedimentum dirimens, an necessario petat explicari mat. vel ipsa illa inter eos contracta, vel copulam inter eos habitam, vel ipsa illa inter eos contracta, vel spem facilioris dispensationis, ab utroque, vel alterutro contractum conceptam, & an mulier superius esse contractam, ignorantia excuset, five allegetur ignorantia esse contractam, ut causa dispensationis, five id taceatur, l. 8. d. 1. n. 25. Dispensationis facilioris spes quando illam vitiet. Vide supra. Et an eam vitiet delictum admittum ut facilius dispensetur, quia scitur concedi facilius in illius remedium, l. 8. d. 25. fin. Dispensatio posterior, an irrita sit, eo quod in ea non sit facta mentio prioris dispensationis, five valida, five irrita, l. 8. d. 2. n. 2. Et quid, quando quis ob scrupulos impetravit aliam dispensationem strictiorem, an possit certior factus de prioris dispensationis valore, ad illam redire, ibi n. 16. Et quid, si impetravit dispensationem ad decedam consanguinitatem, & poster noluit cum decedere, sed impetravit alteram ad decedam aliam, an possit uti alterutra, ibi n. 19. Dispensatio cui semel renouatum est, an possit amplius prodesse; & quis possit acceptare renouationem, l. 8. d. 2. n. 3. Et quid, si impetrans, illam cancellat, vel concedit, ibi n. 7. Quid si con-

INDEX RERUM:

si confanguinei impetrantes dispensationem ut nunc contrahant, aliud matrimonium inane, vel aliam dispensationem impetrent, an amittant prolem, ibi n. 6.
 Dispensationis cancellatio, vel concessio, vide supra.
 Dispensatio ad matr. an profit, si ante illum usum aliud matr. inear, vel alia dispensatio impetrata, l. 8. d. 32. n. 6.
 Dispensatio eadem, an debeat continere omnia impedimenta, ne subreptitia sit, nec sufficiat diversis dispensationes variorum impedimentorum impetrari, l. 8. tota d. 13. Quid, si unum est publicum, & alterum occultum, ibi n. 7. & 8.
 Dispensatio an irrita sit, si abque speciali mandato impetretur, l. 8. tota d. 26. Et an profit ignoranti, vel a solo acceptionis tempore, ibi n. 5. Et an impetrata ab altero contrahente profit utriusque, etiam altero ignorante, ibi n. 6. & 7. Et quid de literis ad beneficia, & lites, ibi n. 1.
 Dispensatio, an irrita sit, vel saltem illicita, eo quod sine causa legitima sit concessa, l. 8. tota d. 17. & 18. Et quid, si sit aliquis causa, ac non sufficiens, & prelatu iudicavit sufficientem, ea d. 17. n. 7. & 9. Et an valeat, si non sit proxima cognitio cause, ac revera adest causa, ea d. 17. n. 10. Et an presumat causa in utroque foro in principe, vel quocumque alio dispensante, ea d. 17. n. 14. & 15. Quid, quando Episcopus, vel Archiepiscopus dispensat in propria lege, aut Synodi provincialis, vel diocesanae, & qualiter se habeant ad has synodes, ea d. 17. n. 27. usque in finem. Et an peccent dispensans abque causa, impetrans dispensationem, & ea tenet, d. 18.
 Dispensatio alicui commissa in lege superioris, an intelligatur, si iuxta causam addit, l. 8. d. 17. n. 4.
 Dispensatio, an semper debeat esse bonum commune, l. 8. d. 19. n. 1.
 Dispensatio in impedimentis matr. quas causas exigit, vide causa. Et quas dispensatio in votis matr. impediuntibus, vide ibid.
 Dispensatio quando sine causa conceditur, qualiter intelligatur clausula continens causas, & an ea sit probanda, l. 8. d. 35. n. 24. & 25.
 Dispensatio, an cesset, cessante causa, vide causa. Et quo tempore cause verificande sint, vide ibid.
 Dispensatio an extinguatur morte concedentis, vel morte officialis diocesani, cui expedienda committitur, vide Delegata potestas.
 Dispensatio an expirat, si littere expedite non sint dum Pontifex oblit: indigetque ad sui valorem, vel ad probationem in foro externo scriptura, l. 8. tota d. 39. Et an littere suffragentur ex tunc, quando expediuntur, an a tempore concessae dispensationis, ibi n. 9.
 Dispensatio in voto castitatis cum solamata, vel non solamata, vel religiosis, ad matr. ineamdem an extinguatur priori matr. inito, licet sit irritum, vel non consummatum, l. 8. d. 35. n. 21. usque ad 22.
 Quid, quando dispensat in his votis ad contrahendum cum certa persona, vel cum duobus votis astricxis ad contrahendum inter se, an extinguatur priori matr. inito, nec liceat illis virtute eius dispensationis contrahere cum alia persona, ibi n. 13. & 14.
 Dispensatio in voto religionis ad ineamdem matr. an profit ut votens possit materie in saeculo abque matr. l. 8. d. 31. n. 7.
 Dispensatio in voto ad contrahendum cum certa persona aliquando extendatur ad contrahendum cum alia, l. 8. d. 32. n. 13. & 14.
 Dispensatio cum monacho, qui habitum dimisit, ut scem facilius dispensetur, an sit subreptitia tacito hoc, l. 8. d. 35. n. penult. & ult.
 Dispensatio in voto religionis tacendo fuisse simul votum perseverantie, an subreptitia sit, l. 8. d. 31. n. 3.
 Dispensatio femel concessa, five in foro externo, five interno, an possit revocari, l. 8. tota d. 33. Et an si superior abque causa revocare, ibi n. 7.
 Dispensatio in dubio, an censenda sit subreptitia an valida, l. 8. d. 12. n. 25.
 Dispensatio an exigat verba, l. 8. d. 4. n. 1.
 Dispensatio in foro conscientie, an profit ne matr. initum separet decretis impedimento in foro externo: ne impediri teneatur id fateri rogatur a iudice, & nescientes teneatur illud denuntiare, l. 8. d. 34. n. 43. & 44.
 Dispensatio in impedimento Criminalis femiplene probat, qua cautela impetranda sit, ne crimen in literis manifestatum ab impetrante, noceat ipse in foro externo, l. 8. d. 32. n. 25.
 Dispensatio in foro conscientie an ita gratis expediti debeat, ut in hullo eventu liceat compositionem exigere, l. 8. d. 34. fin.
 Dispensatio in foro externo, an sit ita gratis expedienda, ut nec stipendium nec munera recipi possint ab officiali diocesano eam expediendi, l. 8. d. 35. n. 10. usque ad 14.
 Dispensationis expensas, an uterque contrahens solvere teneatur, & quid, si alter resiliat ob ingressum religionis, vel ob aliam causam, l. 8. tota d. 36.
 Dispensatio, an sit committenda vicario diocesis utriusque contrahentis, vel satis sit in precibus, mentionem fieri diocesis alterius, l. 8. d. 35. n. 5.
 Dispensatio fore externi an sit ab officiali diocesano expedienda, praemissa cause cognitione judiciali, an sat sit extrajudiciali. Et an si expeditur officiali ignorante veritate illius, cum tamen vera sit, valeat, l. 8. d. 35. n. 15. & 16.
 Dispensatio in foro conscientie commissaria confessorio qualiter sit ab eo expedienda, & an valeat, si ignorat cause dispense, cum tamen causa vera sit: & alia quae ad confessorium huc pertinent. Vide supra.
 Dispensatio commissaria in foro externo officiali diocesano qualiter debeat ab ipso expediti: & multa ad hoc spectantia. Vide supra.
 Dispensationis fori interius & externi clausula qualiter intelligatur. Vide Clausula.
 Dispensationem sibi commissam, an possit officialis diocesanus delegare, l. 8. d. 27. fin.
 Dispensationem competentem Episcopo ratione urgentis necessita-

tis, an possit ipse delegare, l. 8. d. 6. n. 20.
 Dispensatio cum confanguineis ut matr. inean, an efficiat, ut postea habita copula inter illos ante matr. initum, non sit incestuosa, l. 7. d. 67. n. 9.
 Dispensatio an extendatur ut licet illa uti extra dispensantis territorium, l. 8. d. 31. n. 16. & 17.
 Dispensatio ad plura beneficia in diversis diocesis sita, cujus Episcopi sit, an utriusque diocesis, an alterius, l. 8. d. 31. n. 16. & 17.
 Dispensatio cum illegitimo. Vide Legitimatio.
 Dispensatio ad beneficium non conferit jus ad illud, l. 7. d. 41. n. 1.
 Dispensatio cum clerico irregulari ad beneficia, an extinguatur ipso ad matr. transiente, l. 7. d. 42. n. 8. & 9.
 Dispensationis verba, an iuxta supplicationem sint intelligenda, l. 8. d. 21. n. 27.
 Dispensatio an extendatur ad causam sub ejus verbis non comprehendam, quando ex errore inculabili est impetrata, l. 8. d. 31. n. 49.
 Dispensationem impetrans curialis, an sollicitior fallum narrans contra relationem partis, quas preus incurrat, l. 8. d. 31. n. 38.
 Dispensatio irregularitatis ex homicidio, tacendo occisum esse presbyterum, an valeat, l. 8. d. 21. n. 22.
 Dispensatio irregularitatis ex celebratione excommunicati celebrantis, an perat multiplice celebrationem explicari, l. 8. d. 24. n. 7.
 Dispensatio, & Dispensatum
 Dispensatio, quando sit favorabilis, aut odiosa. Vide Constitutio quando fit odiosa.
 Dispensatio juris civilis an servanda sit in foro canonico, ubi jus canonicum nil disponit. Vide Leges servande.
 Dispensatio generalis est generaliter intelligenda, l. 3. d. 35. n. 7.
 Dispensatum, in uno correlativo, quando censatur in altero proponi, l. 1. d. 54. n. 1.
 Dispensatio quando sit Pontificis, & quando Concilii, l. 8. d. 5. n. 6. usque in finem.
 Dispensatum an censetur, quod si advertisset testator disposisset; lib. 7. d. 90. n. 10. & 11.
 Dissensus
 Dissensus conjectura, est disparitas contrahentium, l. 3. d. 15. n. 7.
 Dissimulatio
 Dissimulatio principis, an inducat dispensationem, l. 4. d. 33. n. 12.
 Dissimulatio
 Dissimulatio in quo dicitur pollutione, l. 9. d. 45. n. 5. Et an sit mortale dare causam notabilem dissimulati: aut illam, commotionemve procurare, ibi n. 32. Et eodem l. 9. d. 17. n. 17. Et quid, si sequatur ex tactibus, aspectibus, verbis, & turpibus inter conjuges, ea d. 41. n. 1.
 Distributio
 Distributiones quotidianae, an debeantur ei, qui peccat assistens divinis, ut si sit excommunicatus, suspensus. Et quoties clericus ardetur a ministerio ob delictum, an acquirat fructus illi ministerio debitos, l. 3. d. 51. n. 10. juncto n. 21.
 Divortium
 Divortium an fiat confessione alterius conjugis. Vide Probatio ad dissolvendum.
 Divortium unde dicatur, & quotupliciter sumatur, & de variis eius Ritibus apud Romanos, l. 10. d. 1. n. 1. & 2.
 Divortium an exequi possit vir, & uxore celebrari, l. 10. d. 1. n. 1. & seq. Et an obstat consuetudo contraria, ibi n. 7. Et an extinguatur monito, ibi n. 8.
 Divortium ratione adulterii, an solvat matr. vinculum, ita ut liceat ad aliud transferri, l. 10. d. 1. n. 1. & 2.
 Divortium an possit celebrari ratiore adulterii, non tantum quoad torum, & habitationem, sed etiam quoad curam, l. 10. d. 3. n. 2. & 3. Et an sit de iure nature, n. 4. Et fat sit adulterium tempore infidelitatis admittum, ibi n. 5. Et intra quod tempus possit peti, ibi n. 9.
 Divortium an possit peti ob solam conjugis voluntatem fornicandi, l. 10. d. 4. n. 1. Et an ob sodomiam, five viti, five uxoris cum alio viro, vel uxoris cum alia femina, ibi n. 2. usque ad 5. Quid, si non essentur semen in copula naturali, vel sodomica, sed penetraverat vas, vel immitterat intra semen, abque vasa penetratione, ibi n. 13. Et quid, si casu incidat semen intra vas, ut effusum in balneo struxit, aut in femina, ibi n. 4. Quid de copula sodomica, vel emissione feminae extra vas cum propria uxore, ibi n. 6. 7. & 8. Quid de pollutione extramatriam cum alia femina, vel molite, vel intra os aureas, ibi n. 9. & 10. Quid de oculis, & amplexibus, ibi n. 11. & 12. Quid de coitu cum femina mortua, vel bestia, ibi n. 14.
 Divortium, an possit fieri quando de consensu conjugis, aut ipso sciente, & dissimulante, alter fornicatur, l. 10. d. 5. n. 1. usque ad 5. Et quid, si vir det causam fornicandi nolens cum uxore habitare, sed eam expellens, aut detinens alimenta, aut debitum, ibi n. 6. & 7. Et quid, si debeat causam, eo quod negavit matr. ibi n. 9.
 Divortium an liceat, quando infidelis, ad fidem conversus det ansam infideli fornicandi, nolens cum eo habitare, sed repudiatus, l. 10. d. 5. n. 8. Et quid, si tunc infidelis repudiato ad aliud matr. transeat, ibi n. 18.
 Divortium an liceat, quando conjux credens alterum obisso, aliud matr. init, aut fornicatur: & qualis culpa requiritur ad divortium, l. 10. d. 5. n. 11. & 12. Et quid, si fuit vi cogitata, ibi n. 13. Et quid, si uxore debeat causam violentis, ibi n. 14. Et quid si solo metu coacta est, ibi n. 15. & 16. Quid si conijux commiserit alteri credens esse iuntem conjugem: & an credatur eius juramento, ibi n. 17.
 Divortium an possit peti, quando separatam matr. ratione impotentiae de deceto errore instituat, sive fornicatus sit, aut ad aliud matr. transeat, id consummatus: & si utriusque id acciderit, detur compensatio, l. 7. tota d. 101.
 Divortium an possit peti ex confessione conjugis impotentis spoliati, allegantis se post id matr. alias feminas cognovisse: &

si confens fit minor, possit restitui contra hanc confessionem, l. 7. d. 112. n. 17. usque in finem.
 Divortii, & adulterii iudex, an sit Ecclesiasticus, & saecularis, & quaestio mora de alimentis, excipiente altero de divortio, an possit inhibitor iudex saecularis, l. 10. d. 8. n. 25. usque ad 17.
 Divortium si petant infideles subiecti principi Christiano, vel agatur de viribus matr. inter eos, vel si alter sit fidelis, alter vero infidelis, quis sit iudex competentis, l. 7. d. 3. n. 9.
 Divortii causa acta an possit tranferri ad accusationem criminalem adulterii, vel contra, l. 10. d. 8. n. 18. 19. & 30. ubi an saltem per modum exceptionis possit allegari adulterium deductum ad criminalem iudicium, contra alteram presentem vii restitutionem.
 Divortii sententia an transeat in rem iudicatum, l. 10. d. 9. n. 21. usque ad 4.
 Divortii sententia an retractanda sit, Ecclesia inveniunt se deceptam, five conjuges mutarint statum, five non: & an teneatur conjuges tunc reconciliari, l. 10. d. 9. n. 2. usque ad 12. Et an sententia sit rescindenda ex iudicio officio, aut partis instantiam, ibi n. 7.
 Divortio celebrato, an possit innocens reconciliare adulterium conjugem invitum, l. 10. d. 10.
 Divortium an possit celebrari propria autoritate, vel indigeat iudicis sententia quoad debitum adulterii negandam, l. 10. d. 12. n. 1. n. 2. Et quid, quoad separamus habitationem, ibi n. 10. & quid si iudex precipiat conjugi, ut debitum reddat: vel an reddendum sit litem pendente, ibi n. 6. & 7. Et an adulterii accusatio, sit mixta, & criminali assimiletur, l. 10. d. 8. n. 19.
 Divortium an liceat coniugis propria autoritate, quando illi constat matr. esse nullum: & an dimissus sit restituendus, l. 10. d. 12. n. 37.
 Divortium quatenus adulterii notitiam desideret, l. 10. d. 12. n. 39. & seq.
 Divortium quoad censetur remissum ratione copulae, vel aliorum familiaritatis actuum. Vide Adulterium. Et quando censetur remissum, eo celebrato ob haereticum. Vide Haereticus.
 Divortium an liceat quando alter conjux remittit adulterium etiam sola mente, l. 10. d. 5. n. 19. Et quid, si post reconciliationem reconciliatus ibatur in adulterium, an possit de illo novo, & de praecedenti remisso accolari, ibi n. 20. & 21. Et an possit tunc reconciliari ipsius in adulterium, illud recompendere cum adulterio de se prius condonato, eodem l. 10. d. 6. n. 7.
 Divortium ob adulterium, an possit ab Ecclesia restringi: & casus in quibus tunc divortium non licet, an sint de iure naturali, l. 10. d. 5. n. 23.
 Divortium an liceat ubi uterque conjux est adulteratus, vel detur compensatio, l. 10. d. 6. n. 2. Et an ad compensationem desideretur utrumque adulterium esse certum, ibi n. 2. Et quid, si alter molitum passus sit, vel pollutionem cum femina extra vas, vel intra abque femine concubuerit: vel alia fornicatione pollutus sit, quae non sufficit ad divortium, ibi n. 3. Et quid, si alter sit bestialis, aut sodomita, aut utroque viti infestus, & alter solum adulter, ibi n. 4. & 5. Et an referat iter conjugum prius adulteratus sit, ibi n. 6. Vel alter plura adulteria admiserit, ibi n. 8. Et an compensetur adulterium conjugis cum adulterio de se prius condonato, ibi n. 7. Et quid si alterius adulterium sit occultum, alterius vero publicum, ibi n. 9. Vide Compensatio: ubi an, conijux fornicans separari facta, teneatur ad priorem redire.
 Divortium an possit celebrare ad alterum pacificando cum adultera, ut censetur, & ipsam non accusat, l. 10. d. 6. n. 10.
 Divortium an possit celebrare adulterij emendandi, quando alter corrigi non valeat, l. 10. d. 7. n. 1. & tripliter sequenti.
 Divortium ratione haereticis, quando liceat: & an detur compensatio, quando uterque conjux est haereticus, vel alter haereticus, alter vero adulter. Vide Haereticus.
 Divortium an liceat ob alia crimina, five conjux pertrahat ad illa, five non: & quid, si conijux noli habitare abque conditione peccandi, vel si alit conjugem bonis iniuriis acquiritus, l. 10. d. 1. n. 2. Quid, si viros proceas domi admittat, ibi n. 7.
 Divortium ratione leucocinij viri, an liceat, l. 10. d. 17. n. 6.
 Divortium an fiat ob perniciam alterius conjugis in excommunicatione, l. 10. d. 17. n. 12.
 Divortium an liceat, eo quod maritus se vendiderit, l. 7. d. 23. n. 19.
 Divortium ratione scititiae, & qualiter tunc liceat ad ordines, vel religionem transire, Vide Savitia.
 Divortium ob scititiam parentum viri, vel ob timorem future scititiae, vel qua vir est latio, aut alia delicta admittit; ob que timet fieri uxor: vel ratione verberum, vel qua agit inter conjuges lis circa majorem honorum partem, vel qua est usor venetica: vel liberos interficit, vel depradatur viri substantiam, an liceat. Vide Savitia.
 Divortium an liceat, quando vir de se timet fore ut uxorem interficiat: vel vult cum uxore alio migrare, & ipsa renuit, l. 10. d. 28. n. 9.
 Divortium ratione fornicis, vel ebrietatis, & an liceat tunc alteri ad religionem transire, l. 10. d. 18. n. 48.
 Divortium qualiter teneatur conjux celebrare altero in adulterio persistente, & alia ad hoc spectantia. Vide Adultera.
 Divortii sententia inter ludos, vel alia quae matrimoniales, an exigant observari ordinem iudicium, l. 10. d. 19. n. 1.
 Divortio factio, sibi ubi debeat educari, five culpa contingat, five abque ea, five qua matrimum reperitur nullum, l. 10. d. 20.
 Divortio facto quando liceat ad ordines transire. Et quando ad religionem, vel vitam. Vide Ordo.
 Doctores
 Doctores attestanti consuetudinem an sit credendum, l. 7. d. 17. n. 8.
 Doctrina Christiana
 Doctrina Christiana ignorantia, an possit matr. impedire. Vide si con-

INDEX RERUM.

si con-

Parochus impedimentum. Et ibi, an possit aliquis censuris compelli eam addicere.
 Dolus
 Dolus quando requiritur, an sufficiat ignorantia quantumvis crassa, l. 10. d. 32. n. 36. Vide Error, Dolus in contractu, Spontanea dolo.
 Domicilium
 Domicilium qualiter acquiratur. Vide Habitatio qualis requiritur.
 Dominium
 Dominium, an possit transferri per actum internum, l. 1. d. 3. n. 3.
 Dominus
 Dominus, an possit offerre occasiones, vel non auferre servis, vel famulis, ut deprehensi restituant, l. 10. d. 13. n. 52.
 Dormiens
 Dormiens an possit aliquando amittere gratiam, l. 9. d. 45. n. 31.
 Donatus, Donatarius, Donata, Donata, & Donatio
 Donantis, & donatarii haereditas quid possint circa donationem non acceptatam, dum viverent donans, & donatarius. Vide Promissio ante acceptionem.
 Donare, an censetur solvens, ex falsa causa. Vide Solvens ex falsa causa.
 Donata confanguineis conjugum, & ab amicis illorum purificatur, l. 6. d. 26. n. 2. Quando donatur utriusque conjugi ab extraneo, nec alterius contemplatione, est donum dividendum, n. 3. Idem si doneatur utriusque aequo amicus, vel aequo confanguineis utriusque eodem. Quando donans est confanguineus solum conjugis donatarii, aut amicus, solum donatario acquiratur donum, n. 4.
 Idem quando est aequo utriusque confanguineus, n. 17. Idem quando alter conjux confanguineus donantis, non est causa proxima illius donationis, n. 6.
 Idem, quando conjugis donatarii extant beneficiis erga alterius conjugis confanguineum donantem, n. 7.
 Quid si obsequia, aut beneficia collata essent de communibus bonis, n. 7. Quando solius mariti extant merita erga donantem uxoris, acquiruntur et donatio solum marito, n. 8. Quando constat de donantis voluntate illi standum est, n. 9. Quid quando confanguineus alterius conjugis consummatum matr. donat alieni, an acquiratur conjugi cui donat, vel confanguineo, cuius contemplatione donat, n. 10. ad 16.
 Quid si a confanguineis alterius, doneatur utriusque conjugi, n. 12.
 Quid de donatis a socio nurui, n. 17. An est donata uxori a viro confanguineis, censetur viri donari, sive si donationis confens non revocet, censetur ac uxori donare, & morte confiteretur talis donatio, n. 18. 19. An donata sponsa confanguineis sponsi, vel contra, censetur sponsi licita largitas, & indat illius acquirantur, n. 26. & 22. An ea donatio, habeat tacitam conditionem, si matr. sequatur, n. 23.
 Donatio inter conjuges quouplex sit. Et quid fit donatio ante nuptias, vel propter nuptias, sponsalicia largitas, & arrha, l. 6. d. 1. n. 1. An donatio inter conjuges sitritis, possitque ad libitum revocari, n. 2. An sit nulla, ut teneatur conjux donataris statim restituere, vel possit expectare ut morte confiteretur, n. 3.
 An valeat facta ante consummatum matr. & recepta Ecclesiae benedictiones, n. 4. Quid si fiat post annum a contratto matr. vel facta ante annum illum, confiteretur, eius lapsa, n. 5. Quid de donatione ante matr. facta, cujus effectus differret in matr. tempus, n. 6. Quid si fiat per interpositas personas, n. 8. Quid si inter conjuges diu separati habitaverint, n. 9. Quid si doneatur conjugum per sum, qui aliquo modo alterum conjugem attinet per partem possessorem: ut sit focer det nurui, n. 10.
 Quid de ceteris contractibus inter conjuges, n. 12.
 Donatio inter virum, & uxorem pariterque, five uterque, five alter sciat, aut ignoret non valere matr. an valida sit, l. 6. d. 1. per totam. An valeat legatum factum re uxori, quando solus vir legans erat confcis nullitatis: & idem fit in dote, & alii contractibus, n. 14. 5. Quando talis donatio est irrita, an confirmetur morte donantis, n. 9.
 Donatio conjugum valet inter Imperatorem, & Imperatricem; Regem, & Reginam, & Principes non recognoscens superiorem, l. 6. d. 3. n. 1. Item quando ex donatione non fit recipiens illius, ut si doneatur causa sepulturae, n. 2. Item quando donatur conjugi redditus ad capellaniam: vel ad oleum & ceram ad Templum illuminandam: vel ad alia ad Dei cultum, n. 3. An si conjux donatarius rem inutiliter expendat, aut partem illius, teneatur donatio revocata, integre restituere. Et quod tempus restituendam sit ad discernendum, an donatarius conjux factus sit re donata divorci, n. 3. Valeat donatio ut conjux solvat per cognato (portales, vel expens per studio, aut nuptijs confanguineis, n. 4. Quid si in his casibus conjux rem donatam conservaverit, & tantumdem de suis bonis in ea re consumpserit, n. 5. Valeat ad reflectionem ad iam alterius conjugis incrementum, n. 5. Similiter quando donatur conjugi, ut donum illud largiatur alteri, n. 6. Quid quando donatur, ut donum acquiratur alteri conjugum tempore soluti matr. n. 8. Quid si uxor doneat vivo gratia honorum, vel dignitatis adspicienda, vel in duntaxat preparandum, vel licentia, aut doctoratus obtinendi: vel pro militia, aut nobilitate acquirenda; n. 9. Quid si vir remittat uxori promissam dotem, aut illius partem, aut aliud debitum, n. 10. Quid si ad certum terminum debeat aliquid uxori, & ante illum tunc vel: vel confusum fuerit debet restituat, n. 16. Quid si vir remittat uxori viri dotem, aut illius non soluta, n. 11. Quid si vir doneat uxori quod annuum ad alimenta, licet non sit traditum, an morte confiteretur, n. 12. Quid si viro doneat uxori ex illi causa, n. 13. Quid si alteruter conjux utatur servis, vel animalibus alterius: vel in dono alterius gratis causa donationis habeat, n. 14. An donatio remuneratoria valeat inter conjuges, l. 6. n. 1. & 11.